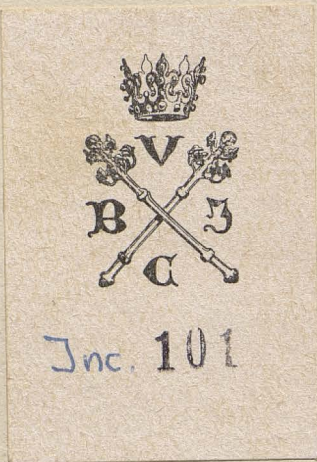
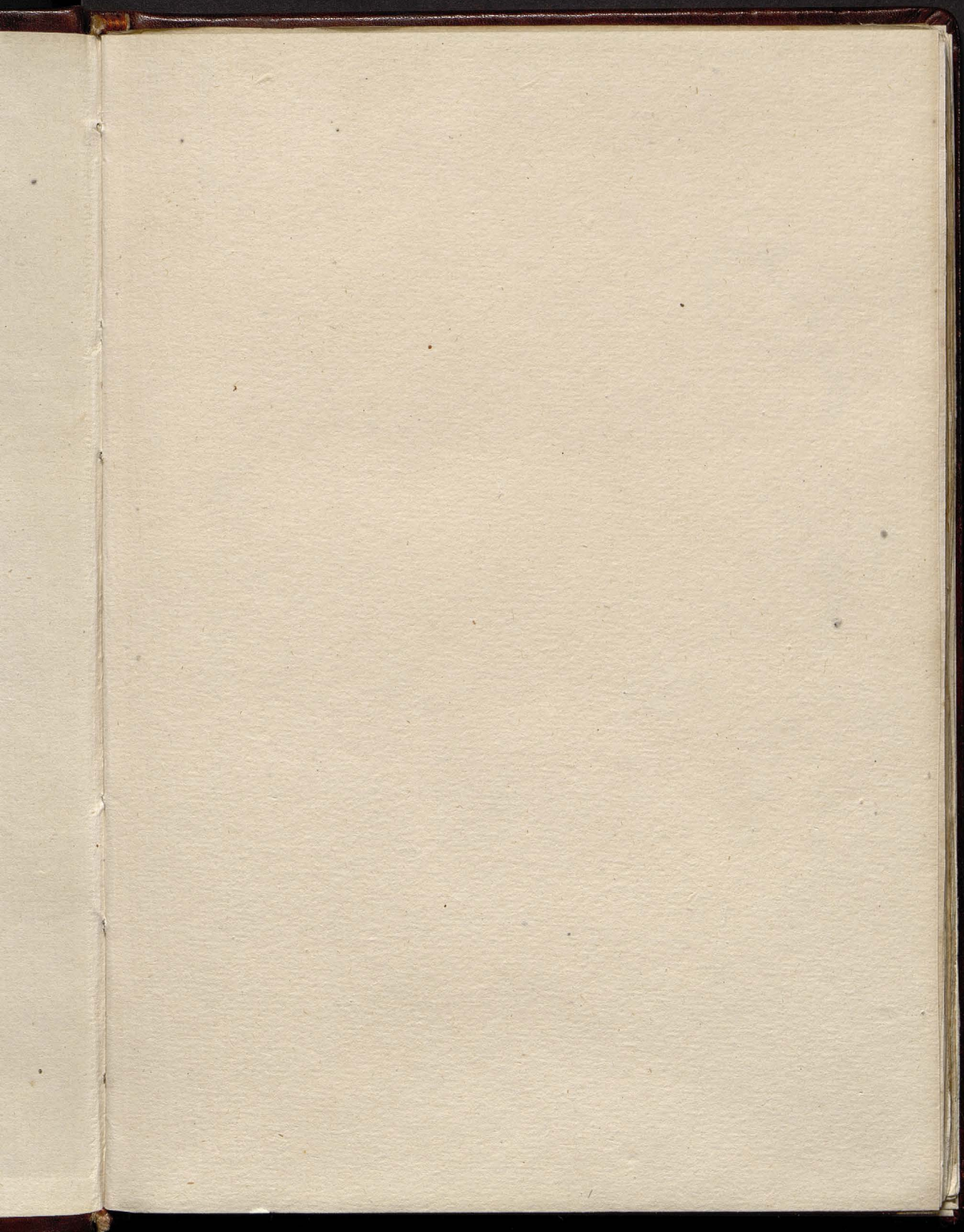

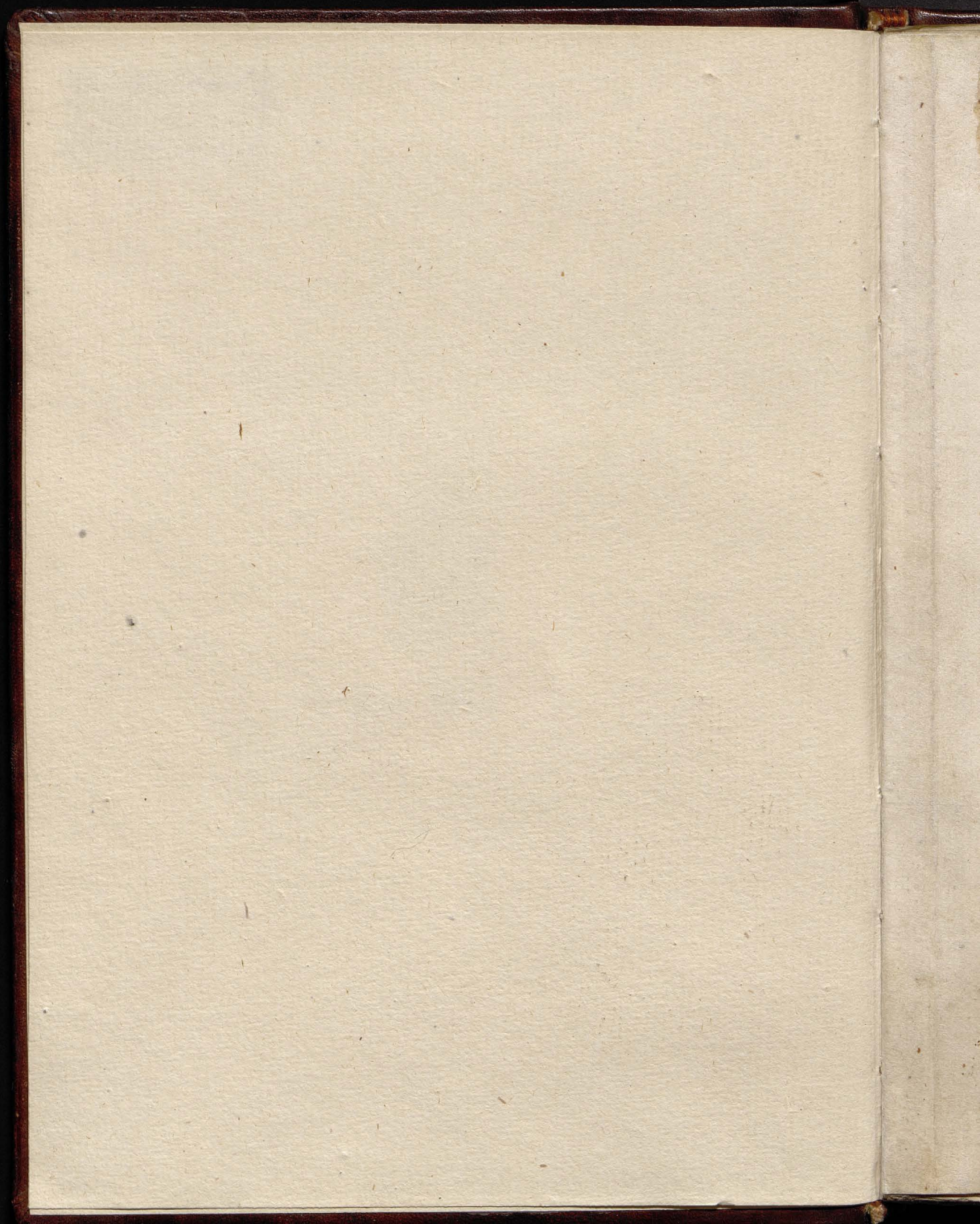
N°. 23.

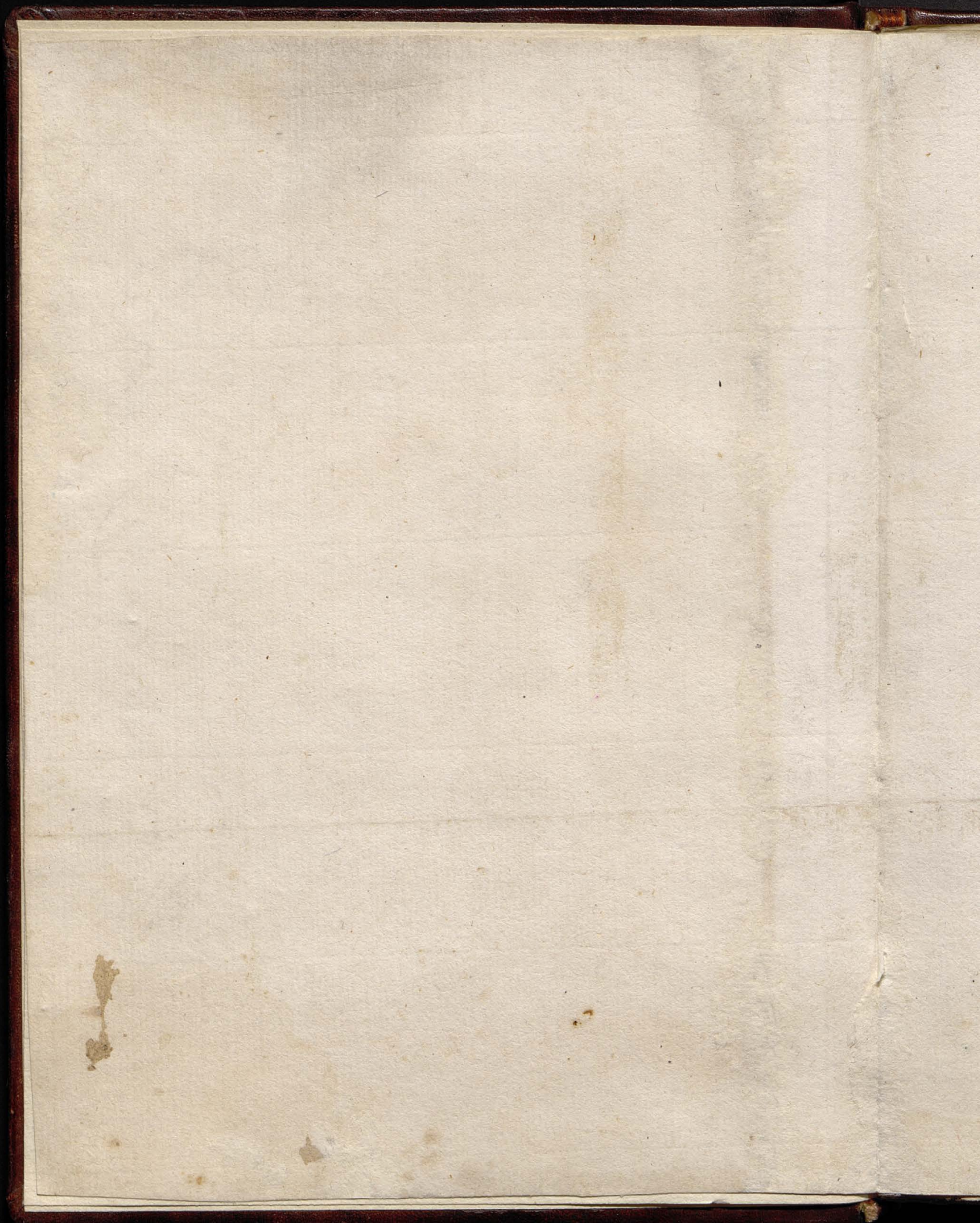

1
P
1773

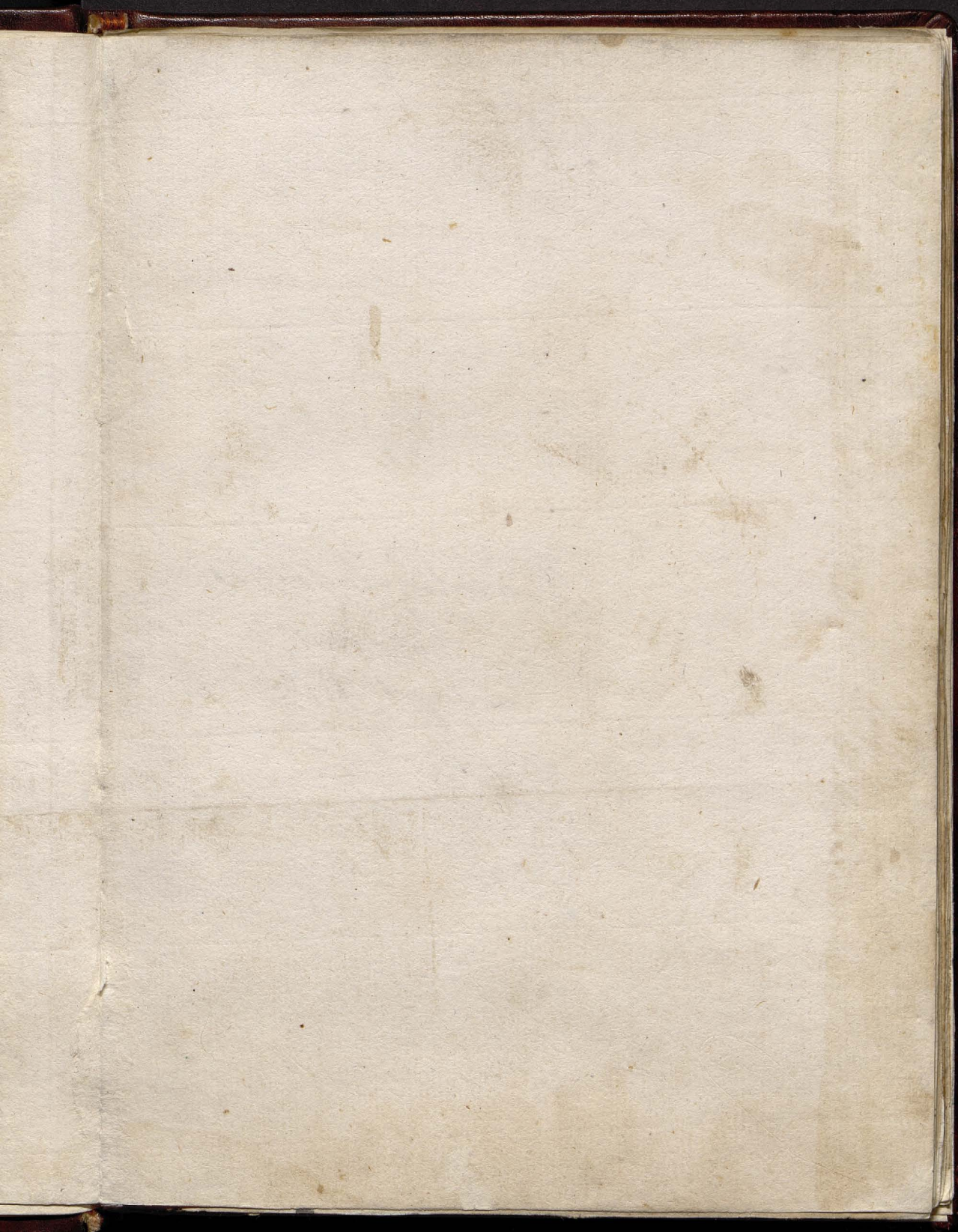
William & J.

me
W

2)

Donavit Ludovicus
Mickatowski
m. Augusti 1876

Emma

Esome uenpratura il cor puer
Per ho la dona se uendica a turca
Et per ott Gompicid natura inte

H 15262-

VGT 1942-

All Hms et Ans sig. et Pro^o mio Cms H sig. Cms Borroneo
All Hms et Ans sig. Cms Hm Cms. Benilacqui

Rym^m
30.

1879. A. 619.

Ino. Qu. 101

Bibl. Jug.

H. Cms

Gio. Cms

Messina Gio. Cms

Benilacqui

Rym.
19 distopua 1860.

Cms
M

INCIPIT EPISTOLA QVAM MISIT
RABI SAMVEL ISRAHELITA O
RIVNDVS DE CIVITATE REGIS
MOROCHORVM AD RABI ISAAC MA
gistrum sinagoge q̄ ē in subiułmeta in predicto regno
In Anno dñi. M. S3 trāslata d̄ hebreo p̄ de Arabico
in latinū p̄ fratrē alfunsuz boni hoīs hispanuz ordinis
p̄dicatoꝝ quam translationē fecit Anno dñi. M.ccc.
xxxviii. t̄p̄e p̄ōtificatus dñi benedicti pape. xii. que
epistola cuius sit editionis & ad quid ualeat p̄hemū
ipsius epistole & narratio ei⁹ plenī⁹ declarabūt cu⁹
titulo qui ē talis.

TITVLVSEPISTOLE.

Epistola quā scripsit mgr̄ Samuel israhelita oriūdus
de ciuitate regis marochiani d̄ rabbi ysaac magistrum
sinagoge q̄ ē isubiułmeta in regno predicto.

EPISTOLA.

c Onknet te de⁹ o frat̄ & pmanere te faciat usq̄
quo iminet̄ ista n̄ra captiuitas & q̄greget̄ ista
n̄ra dispersio & appropiuet̄ spes n̄ra & signet̄ deus
b̄nplacitū suū sup̄ uitā n̄ram. Amē. Nā exptus su⁹ q̄
plenitudo sc̄ie n̄ri t̄pis cu⁹ tuis expositōnibus ḡposis
uis⁹ un̄ ego p̄ticeps doctrine tue tibi expono exit⁹
cordis. sup̄ illis que legis sunt & p̄phāz sup̄ qb⁹ axio
cū timore qua p̄p̄t̄ recurro ad abūdāciā sapiētie tue
& mitto tibi libellū istum sperans per te deo uolēte
q̄fortari in ueritate ac ī dubiis declarari.

*Ex Museo et Libr. S. Nicolai Alti. Sig. aj. Liger
Med. Bouonij not. Arimines*

CAPITVLVM.

I

d Esidero dñe mi certificari per te & testi-
 monis legis & pphāz & aliaz scripturarū
 quare nos iudei generaliter percussi sum⁹ a
 deo ī captiuitate ista in qua sum⁹ que pōt uocari per
 petua & nō hñs finē Nam mō sunt mille āni q̄pleti
 & ultra q̄ semp fuim⁹ captiuati Nos scimus q̄ p̄es
 n̄ri adorauerūt ydola occiderūt pphās & legem dei
 auerterūt. Et p̄pter oēs istas trāsgressiones deus nō
 pcussit eos nisi p. lxx. annos in babilonia & p⁹ temp⁹
 prefatū placat⁹ ē eis & reduxit eos in terrā suā. Et
 s̄m scripturā ira dei fuit tunc p̄ribus ualidissima sup
 oēs iras quas añ t̄pā illa q̄memorat scriptura & tamē
 ut dictū ē pena tātoz peccatoz nō fuit nisi. lxx. ānis
 Et nūc dñe mi ira dei que in p̄nti punit nos nō habz
 t̄minū nec finis eius p̄mittit in pphīs Si uoluerim⁹
 dicere q̄ ista p̄ssura ī qua sum⁹ ire dei. ē adhuc illius
 ire p̄pter quā fuit captiuitas. lxx. ānoz quia tunc nō
 q̄plete satisfactum ē de peccatis p̄dictis p̄ illos p̄es
 n̄ros nos facimus deū mēdacē qd̄ absit quoniam ipse
 deus uerus & ḡposus illi captiuitati iposuit prefatuz
 terminū pphāz scz. lxx. annos un̄ talis nō ē respōsio
 sed euasio seu excusatio. Si excusatō essz uera nec ē
 itelligētibus p̄ponenda & si dixerim⁹ q̄ deus in illa
 trāsmigratione misertus uni parti generis n̄ri & nō
 āri & illos q̄ misertus ē reduxit ad reedificādū
 plū ut dicit pphā Ieremias & sum⁹ de illis quoꝝ

2.
non est misertus. Tunc dicent nobis xpiani q̄ deus
misertus ē eorū qui adorauerūt ydola & q̄ occiderūt
pphās & tñ nos punit qui nō peccauim⁹ ī predictis
& illoꝝ misertus fuit ī dicto termio. lxx. annoꝝ & sic
nra punitio nō habet s̄m nos cām certā ita ē longa
& sine termio pena ī qua sum⁹ mō iā sunt mille āni
& ultra nec in lege nec in pph̄is hui⁹ pene t̄minuz
possum⁹ inuenire. Quare dñe mi cū deus puniuerit
p̄res nros ppter ydolatriā & ppter interfectionem
pph̄arū & pena & culpa sint note ī scriptura cū de⁹
non punit bis id ipsum p peccatis illis preteritis fuit
pena sc̄z capituitas. lxx. annoꝝ & cū deus nō punit ul̄
nisi ppter ul̄ peccatū oportet q̄ pōt illā captiuitatē
nos peccauerim⁹ oēs corā deo peccato. maiori quam
fuerit ydolatria pentū nroꝝ & q̄ fuerit interfectio
pph̄arū ex quo deus p peccatis puniuit pentes nros
lxx. ānis & non amplius & nos puniuit sunt mille āni
& ultra. & posuit & dispersit nos p quatuor ptes m̄di
Tamē quicqd̄ ḡtingat dei sum⁹ ī omni euentu quia
nulla ē excusatio sup dicta. Rñde.

CAPITVLVM.

II

4
¶ Vpposito dñe mi q̄ sim⁹ in peccato aliquo
maximo rogo nūc q̄ certifies me si postq̄
deus dispersit nos de ir̄lm & misit in capti
uitatē istā lōgissimā seu ppetuā ppter illud peccatū
sine auctoritate nra & ppria uoluntate sine speciali
mādato incepimus ob̄suare cricūcionē & sabbatū

& alias cerimonias q̄ a t̄p̄e q̄ titus destruxit ciuitate
tē & tēplū q̄buscit & bibliotecas & nos icaptiuitatē
istā disp̄sit q̄ ex tunc cessauit inter nos ignis. sacrificiū.
oblaciones & holocausta. & de⁹ nō pm̄isit nobis
postea p̄pheciā aliquā. nec nō p̄phām. nec p̄ reuelationē
aliquā certā. q̄ nos deberem⁹ redire aliquādo
ī iherl̄m in statu pristino. nec mandauit nobis postea
q̄ ob̄seruaremus obseruantias predictas uidet̄ ḡ seq̄
q̄ nos nō a deo. sed ab aliis. qui erāt obseruātiās pre-
dictas accepimus & tenem⁹. Et uidet̄ q̄ iuste dicēt
nobis aduersarii n̄ri. Sicut uos ob̄seruatis circūcisionē
& sabbatū & legitis in sinagogis libros moysi & p̄-
phetarū. sine mādato dei. quare nō assuitis uobis sicut
sacrificiū. & nō facitis uobis sacerdotē. & regem. &
principē. & unctōnes sanctas. & ic̄sum. & quare nō
edificatis altaria. et seruat̄is cerimonias. et oīa alia que
sunt in lege cōtenta sicut sabbatū. et circūcisionem.
et plura alia que ob̄seruatis s̄m traditiones ūras sine
uolūtate et simplicit̄ ex utraq̄ curritis ī offensāz. Et
si hec predicta facitis cōtra uolūtatem. uel dicitis q̄
uolūtās dei ē. q̄ hec seruat̄is. et b̄n̄placitū. q̄ t̄n̄ ōnde
re nō potestis quare nō ob̄seruatis sup̄radicta alia. q̄ p̄
mādata facere potestis. Et si reges non pm̄ittūt uos
facere et ppli sub quib⁹ iacetis nō pm̄ittūt uos ista
multa facere. quare pm̄ittūt uobis circūcisionē et li-
bros et sinagogas et alia q̄ seruat̄is. Et ad hec dñe mi
nō est nobis ī p̄mptu responsio sufficiens ut uidetur

Scim⁹ tamē timorē dei in omni euentu.

CAPITVLVM. III

Nuenimus dñe mi deum loquētē p os zacharie pphē et dicētē. vii^o ca^o ubi loquit de i^a prima captiuitate breui. interpretaui hanc auct^oritatē. Nā s^m q̄ scripta ē in arabico sicut infra posita ē sonat in latino hec dicit dñs sacerdotibus & pplo terre. Quādo ieiunastis & plorastis i. vi. & vii^o toto tpe. lxx. annoꝝ intellexistis q̄ nō ieiunaretis ad me aut ploraretis. Ego tpe ieiuniū nolui a uobis. Nra aut translatio aliter se habet. ego enī scribere ppono sicut auct^oritates iacēt. quas Samuel iste inducit nō sicut sunt in nra biblia inuit dñs. Dñe mi i predictis uerbis q̄ dū nos iudei fuim⁹ p. lxx. ānos in dicta captiuitate. fuim⁹ sine lege quia ieiunium hēm⁹ a lege sicut alias ob^osuātiās & similit^o fuim⁹ s^m circūcisione & sine sabbato. Et sine dubio hec nō ualēt dum ira dei manet sup pplm suū. Illa uero prima ira dei fuit breuis quia. lxx. ānoꝝ Ista quidē in qua nūc sumus ē lōga iā mille ānoꝝ & ultra & nō inuenit ei terminus in pphīs. Et timeo dñe mi q̄ sicut de⁹ misit i captiuitatē illā breuē p̄res nros sine lege & s^m ob^osuātiis eius. uec acceptauit ieiunia nec ob^osuātiās eius legis quousq̄ fuit q̄pletū tēpus pene ip̄oꝝ scz. lxx. annoꝝ sic in ista captiuitate ultima non acceptat opera que facim⁹ scd̄m ob^osuātiās legis. quare q̄stat q̄ nos sumus i maiori peccato nunc quā patres nri fuerint in

babilonia. Vñ nos sum⁹ i maiori dei ira quā illi ēt p
9ñs opa nra sunt ei mī⁹ placita & nos sñm⁹ ei magis
odiosi. Et p3 q illi p mortē pphāz & quia ydola co
luerūt fuerūt tantū. lxx. ānis i captiuitate & nos ppē
magnū peccatū & maximum sumus captiui iam sunt
mille āni & ultra & hec captiuitas sine dubio ē illa
quā deus per os danielis pphāuerat desolationē ciui
tatis usq; q ad 9sumationē pseuerabit desolatio zc.
Prima captiuitas uocat trāsmigratio quia modicum
tᵑ⁹ fuerūt reducti cū honore i iherl̄m. S3 hec uideēt
desolatio in qua p certo deus nō miserebitur nostri
sicut nō miserebat patz nroz. in babilonia excepto
q 9solabat eos p pphās q pmittebat illis liberatiōz
& erant oēs simul. nobis autē nihil pmittit & insu p
dispersit nos p uniuersa regna mundi attamen qcqd
9tingat dei sum⁹ iu omni euētu.

CAPITVLVM.

III

d ne mi ualde mirabile ē mihi de nobis Spe
ram⁹ enī cottidie liberatōnē de captiuitate
ista & semp de h° loquimur. & sp loquimur
de reductione nra in iherl̄m. Vel sumus ceci p decep
tores simpliciū. Nā 9stat q post disp̄sionē nram que
facta ē p titum nō apparuit in nobis pphā qui nobis
pmitteret reductionē. nec ēt post captiuitatem. lxx.
annoꝝ. fuit pphā qui loqueretur de ista captiuitate
que nō habet finē. nisi i fine mūdi. nec de liberatōe
habet. nisi p 9sumationē seculi. quia daniel illaz uocat

desolationē sine fine ca. ix. Vnde timeo dñe mi q̄
cū tanta captiuitas non possit manere sup totā gentē
nrāz a deo nisi ppter maximū peccatū in deū. maius
quā interfecisse pphās & adorasse ydola ppter que
peccata patres nrī fuerūt puniti q̄ sicut deus nō mi-
seretur nrī in uita cū in eodē peccato pseuerem⁹ sic
nec etiam miserebit̄ mortuis ex nobis attamē sumus
dei in omni euētū qui euenerit.

CAPITVLVM. V

d ñe mi uidet̄ q̄ decipiam⁹ alios & nos ipsos
quia in libris legū & pphāz habem⁹ de u3
pmittētē nrē gēti liberatōez & gregatōz
de disp̄sione multiplici. Sed bene aduertēti omnes
pmisiones quas habuim⁹ uel fuerūt gplete añ cap-
tiuitatem. lxx. ānis & in ipsis. lxx. ānis uel pmisiones
fuerunt ppter peccata illoz quibus pmisiones sunt
totaliter ipeditē. sicut pponā corā te dñe. exempli
gratia. ista pauca dicuntur in ezechiele. Si feceritis
iusticias meas & mādata mea seruaueritis ggregabo
uos de quatuor partibus mūdi. & leuabo uos & addu-
cā uos per mare. & adducā uos indomū sanctā meā
Ecce q̄ id qđ dñs nobis pmittit per ezechielem in
predictis uerbis. & aliis locis libri eiusdē pphē iam
gpletū ē plures ante illā captiuitatē. lxx. annorum &
oēs pmisiones dñi tales maiores & m̄iores que in
diuersis locis sacroz libroz gtinētur gplete fuerūt
añq̄ caderem⁹ ī istā ultimā captiuitatē que nō habz

finē. mō sumus iā in. M°. anno & ultra nec in aliquo
pphāz ei⁹. terminū iueim⁹. nec illa dei pmissio ubi
agit deliberatione & ggregatione intelligit de ista
captiuitate ppetua. sed de illis tribulationib⁹ & disp
sioib⁹ añ dictos. lxx. ānos nec q̄ añ dictos. lxx. annos
q̄ miserim⁹ illud magnū peccatū ppter qđ deus sū
termio punit nos in quo peccato sumus & manemus
oēs aliter deus misericordiā suā nō gtuuasset ī nobis
ira taz longa. nā uidem⁹ p scripturas q̄ oīa predicta
que q̄ miserūt patres nrī añ. lxx. ānos predictē capti
uitatis punita fuerūt. & de multis. exēpla hec pauca
inducā. peccauerūt p̄res nrī q̄ exiuerūt d̄ egipto &
pmissio eis facta ī eis locū n̄ habuit. s̄ ī peccatis suis
in d̄stro mortui sunt. peccauit ip̄e moyses ad aquas
q̄ traditionis & terrā pmissionis nō meruit. peccauit
ip̄e Aarō & portauit penā. Hely sacerdos peccauit
& fractis ceruicibus expirauit & posteritas eius sa
cerdocio priuata ē. & tamē de⁹ pmiserat sacerdotiū
in eternū. Sed hui⁹ mōi pmissa intelliguntur sp̄ nisi
ppter peccata demereātur accipe ut patet in regno
dauid & in aliis posteris eius. Sicut etiā de⁹ uerus &
glosus pmisit abrahe p̄ semine suo terrā illā in eternū
possidendam & frequēt pdiderūt eā ppter peccata sua
& frequēt restituit eā dñs illis usq̄ ad ultimā uice⁹
qua pdiderūt iam sunt mille anni & ultra & non est
sp̄s recupandi eaz quia manem⁹ oēs ī eodē peccato
ppter que trā nrāz pdidim⁹. Et dñe mi mltū mirabile

ē cū omnes q̄ cordem⁹ q̄ oportet q̄ p̄ captiuitatem
lxx. annoꝝ in babilonia peccaui⁹. cōtra deū peccato
maximo & tñ null⁹ ē qui dicat qđ ē id peccatum &
si aliquis n̄rum cognoscat n̄ram cām & peccatū pp̄t
qđ incurrim⁹ tanta mala nullus tñ id apit px̄io suo
nec ip̄emet qui cognoscit ī suā quertit utili tatē sed
oēs iacem⁹ p̄strati & uidem⁹ maifeste q̄ predicta
captiuitate. lxx. annoꝝ erat deus cū patribus nostris
in p̄ph̄is. i. ieremia & aliis p̄ph̄is & dedit eis salathi
el duceꝝ & principes & sacerdotes cū qb⁹ exiuerūt
de babilone. p̄ acta penitētia. & placato deo edifica
uerūt iherlm̄ & tēplū & alias ciuitates. & effudit de⁹
misericordias suas & tñ in ista captiuitate null⁹ pro
pheta nobiscum ē. nec deus ut apparet. Copiose igit̄
dñe inquirā & nō cessabo querere qđ peccatum est
id tantum p̄pter qđ sum⁹. in captiuitate. M. annis &
ultra. nec habem⁹ p̄ph̄am. nec regē nec sacerdotē
nec altare. nec sacrificium. nec unctiōē. nec incēsuꝝ
nec purificationē immo facti sum⁹ abhoīabiles toti
mōdo. sicut deo & q̄rēptibiles. ī solo corde tātū n̄ro
regnat supbia. qua nos ipsos p̄ferimus toti mundo.
Et qđ sup hoc scencio pandā tibi dñe mi nec minus
quicquid eueniat nos dei sumus.

CAPITVLVM.

VI

n Vnc ergo dñe mi paueo qđ id peccatū pp̄t
qđ sumus in hac desolatōne & ī captiuitate
ista sit illud peccatū sup quo locutus ē de⁹

p pphāz amos.ii° ca° cū dicit sic Sup trib⁹ scelerib⁹
israhel quertā uel trāsseram . Nota q̄ ubi in nostra
biblia ē cōuertā hic habet trāsserā & ē ad pposituz
eius magis.& super quarto nō trāsserā eos quoniam
uēdiderūt iustū p argēto.Et nos dñe mi s̄m doct̄nā
nostrā dicim⁹ q̄ iste iust⁹ fuit Ioseph filius Iacob.q̄
fuit uēditus & sic teneo ego.nisi q̄ s̄mo diuin⁹ poit
istud peccatū uēditionis quartū ī numero peccatoꝝ
sed sceleꝝ israhel primū.ip̄i ēt xp̄iani qb⁹ sanctoꝝ
libroꝝ studiū uideēt eē traditū a deo. r̄ndent doct̄ne
nre predicte & dicūt q̄ primū in quatuor scelerib⁹
israhel ē uēditio Ioseph a fratrib⁹ suis & secundum
peccatum siue scelus assignāt adorationem uituli in
oreb.& terciū scelus occisionē pphāruꝝ in babilonia
ppt̄ q̄ fuim⁹ captiuati.lxx.annis & dicunt q̄ quartū
scelus israhel fuit uenditio iusti sc̄z Iesu qui ad lram
fuit uēditus p⁹ trāsmigrationē p̄fatam .lxx. anoz &
si nos dñe uolum⁹ tenere p̄fatā doct̄rinam nostrā
& r̄ndere xp̄ianis ueꝝ.oportet q̄ nos assignemus in
israhel ante uēditionē Ioseph uaria scelera preces-
sisse.ut ipsa Ioseph sit quartū scelus.Sed hoc nō po-
terimus sustinere quia testimonium libri genesis ē
contra nos qui uenditionē Ioseph ponit. priūm scel⁹
filioꝝ israhel.& pphā amos ponit expresse quartuz
scelus.uēditionē iusti.ppt̄ q̄ fuimus ī captiuitate de
qua loquit̄ deus cōminās q̄ non reducet nos ultra in-
tram p̄missionis cum dicit & sup quarto nō trāsseraz

p. Ioseph

5. ad uitali

6. occisionem
profetaz

7. scelus ē uen-
ditio iusti

Iesu

6
eos quoniã uendiderũt iustuz p argento & maifeste
apparet mibi q̄ nos sup illo peccato quarto uẽditõis
iusti. iuste sumus puniti iam sunt mille anni & ultra
in quo tẽpore nil pficimus inter gentes nec ẽ spes
pficiendi amplius.

CAPITVLVM. VII

e Xpauesco dñe mi & timeo q̄ iste Ies⁹ quẽ
colunt xp̄iani sit ille iustus uenditus p argẽ
to & m̄ amos pphãz & timeo q̄ de ipso sunt
hec que mibi occurrũt testimonia pphãrum & illa
eadem in doct̄ina sua ualde apte applicant cristiani
ysaiam pphãm. Ve genti peccatrici filiis sceleratis
quoniã ipsi elongauerunt sanctum eius. & inclinati
sunt retrorsum Item idem pphã dicit Quasi ouis ad
occisionem ductus ẽ qui nõ apuit os suum. Itẽ dicit
uir habens dolorem & sciens infirmitatẽ. Item fuit
despectus & ppter hoc nõ reputauim⁹ eum. Item
oblatus est quia ipse uoluit. Item de angustia iudicii
depositus est. generatõnẽ ei⁹ quis enarrabit. Itẽ ppt̄
culpam populi mei transfixi eũ. & dabit iuriatores
p sepultura. & diuites p morte sua. Et timeo dñe
mi quod iniuriatores fuerunt patres nostri. & diuites
pilatus & herodes & ana & caiphas sicut dicit pphã
dauid. Cõsurrexerũt omnes reges t̄re & maiores &
cõtra deum & cõtra cristũ eius. Reges sc̄z predicti
maiores sc̄z patres nr̄i. Et timeo dñe q̄ iste Iesus sit
ille cõminatus & uẽditus p argento de quo loquitur

Nota sciẽtia

Zacharias pphā & amos & alii pphē de quo ē loq̄
ysaias pphā cā .liiii. deponet oēs iniquitates & orabit
p infidelibus. Timeo ego dñe mi q̄ iste Iesus sit
ille iustus de q̄ dicit dauid ī psalmo .lxxiii. dilectati
sunt ī aīam iusti. & sanguinē innocētē q̄ dēpnabūt &
ppter hoc eiecit eos deus & dispdet illos dñs deus
nr̄. Et timeo dñe mi q̄ iste sit ille iustus de q̄ loq̄t
Ieremias cā .ix. cum dicit. homo ē & quis ē qui ītel-
ligit eum. Itē ieremias capitulo .x. Spes uultus nostri
xp̄s deus captus ē p peccatis nr̄is. Cui dixim⁹ ī um-
bra tua uiuemus inter gentes. Timeo ēt dñe mi q̄
iste sit ille iustus de quo dixit deus p os zacharie p-
phete cā .xiii. dicem⁹ enim in illa die Que sunt iste
plage ī palmis tuis Et r̄ndebit plagatus fui ī medio
dom⁹ mee int̄ illos qui dilexerūt me & leuauit ēsez
pastor me⁹ supra me. Itē idē cā .xii. Aspiciāt ad me
die illa & illū quē trāssixerūt & plangent sup illum
quasi plāctū unigeniti. Timeo ēt dñe mi q̄ iste fuit
iustus ille de quo dicit Abacuch cā .iii. Cornua ī ma-
nibus eius ibi abscondita ē fortitudo eius etcēta. Et
cōcordat euāgeliū xp̄ianoꝝ ubi narrat mors Iesu &
oñdunt. Cū autem uenissent ad Iesum iuenerūt eum
mortuū & misit unus ex eis lanceā suā & transfixit.
Paueo dñe mi q̄ dicit. Abacuch cā .xiii. Egressus es
dñe saluare populū tuū cū xp̄o tuo.

CAPITVLVM.

VIII

72
507

e Xpauesco dñe mi sup bis quis fuit iste iustus
 sine peccato de quo loquitur ysaias pphā
 & quis sit ille iustus uenditus p argēto ppē
 q̄ dicit dñs p amos pphām ubi supra q̄ ī testimoniū
 quarti sceleris nō trāsserz nos intrā pmissionis āplius
 uideēt ēt dñe mi q̄ q̄pletū ē q̄ scribit danielis pphē
 capitulo. ix. ubi dicit. Postq̄ q̄sumate fuerūt. lxx. heb
 domode occidetur xp̄us & tunc ueniet populus cuz
 p̄cipe uēturo & destruet ciuitatē & domū. cōmi
 nuet & q̄dēpnabūt eā & auferēt sacrificiū & q̄suābit
 destructō ppetua. Et n̄ ē dubiū dñe mi q̄ destructō
 desolationis ppetua. i. captiuitas ista in qua sumus iaz
 sunt mille āni & ultra. Et apte dicit deus p pphāz q̄
 erit desolatō ppetua p̄ occisionē xp̄i sic ē desolatio
 n̄ra p̄ q̄ Iesus fuit occisus nec cōmiatus ē deus nobis
 ppetuam desolationē nisi p̄ occisionem cristi. Et si
 uoluerimus dicere q̄ ante mortē Iesu fuimus in de
 solatione. Ad hoc r̄ndēt nobis cristiani q̄ añ mortē
 illā nō fuit desolatio nisi .lxx. annis & p̄ hoc fuimus
 reducti in terrā pmissionis & fuimus apud deum in
 grātia & honore. Certe dñe mi ego nō uideo excu
 sationē contra ppheciā istā q̄a defacto p̄mittit no
 bis q̄ postquam a reedificatione fuerunt complete
 lxxii. ebdomode que sunt āni. cccc. & xxxiii. Tunc
 fuit Iesus occisus a p̄ribus n̄ris & postea uenit dux .i.
 titus & populus roman⁹ & fecerūt nobis km p̄phe
 ciā istā hodie sunt mille anni & ultra & nihilominus

scelus

scribit danielis pphē

si ē ita. Attamen dei sumus in omni euentu & ideo
in eo speramus.

CAPITVLVM.

IX

t Imeo dñe mi q̄ crist⁹ iā uenit & iā adimple-
uit primū aduentū suū quia in scripturis nr̄is
iuenim⁹ duplicē eius aduētū. Pri⁹ aduent⁹
cristi describit̄ in pph̄is in paup̄tate & humilitate.
Sec⁹ in gl̄ia & maiestate & de utroq; aduētū pro-
ponā illa que mihi occurrūt. De primo aduētū dicit
deus per os pph̄e. ysa. ca. ix. letare filia syon. Ecce
preceptor tuus uenit paup̄ equitās asinum. Et in isto
aduētū describit̄ eū ysaias. Despectū zacharias. Dani
el occisum. zacharias & amos uēditum. Et tamē iam
fuerunt q̄pleta que in libello descripsi & describaz
Nō reputauim⁹. i. nō cognouim⁹ eū sicut dixit ysaias
pph̄ā. s̄z despexim⁹ eū. & preualuim⁹ q̄tra eum. Sed
gloria eius & maiestas eius erit manifesta. in secūdo
eius aduētū. quando ignis & flāma precedet eum. &
exardescet. & inflāmabit ī circuitu iimicos eius sicut
dicit deus p os pph̄az dauid. & ysaie. Et considero
dñe mi q̄ xp̄us nō iudicabit alit̄ quātum ad morteꝝ
quia nos interfecim⁹ oēs pph̄ās. q̄ anūciaue rūt nobis
de ipso p ut deus testificatur contra nos. p os Helie
pph̄e quarto libro regū. Et sic infecim⁹ illū iustū
pp̄t̄ quē sum⁹ ī ira dei s̄n̄ fine. Attamē dei sumus.

CAPITVLVM.

X

t Imeo dñe mi deus describit̄ apte duos aduēt⁹

xpi p os ysaię pphē. ii. ca. cū dicit Cōsurge q̄surge
induere fortitudinē brachiū dñi. bis dicens q̄surge
ppter eius duplicē aduētū. & sigillatū. clare primū
xpi scribit aduētū. q̄tū ad passionē & deiectionē. ca.
1. & ca. liii. p totū. Et specialit̄ cū dicit uidim⁹ eū. & n̄
erat aspectus. & species. neq; decor. & ce. Primū ei⁹
aduētum ponit ysai. ca. ix. cū dicit p̄uul⁹ nat⁹ ē nobis
Et statim subiūgit Im eius aduētū. cū dicit & uocabit̄
fortissim⁹. gr̄a potēs. sup tronū dauid sedebit. ut q̄fir
met illum. ab uicio usq; ieternū. Zacharias at̄ pphā
describit euz paupere & sedentē sup asinū ca. ix. &
qd aliud ē hoc. nisi q; pphā describit. Primū aduētū
in huilitate. & secūdum in potenā & maiestate. Sic
et̄ describit eū daniel ca. vii. circa mediū ubi dicit.
Cōsiderabā uel aspiciēbā in uisione noctis. & ecce cū
nubibus celi quasi filius hoīs ueniebat & usq; adāti
quum dieꝝ puenit & in cōspectu eius obtulerūt eū
& dedit ei ptatem & honorē & regnum. oēs populi.
trib⁹ ac lingue adorabūt honorabūt eū. & seruiēt ei
hebreus habet. trib⁹ ac. liii. honorabūt eū. & nō defi
ciet ptās eius. quia nō auferet. & regnū ei⁹ maenbit
ineternū. Nra at̄ trāslatio habet trib⁹ ac. liii. s. ei. po.
eius eterna que nō auferetur. & regnū eius quod nō
corrūpet̄ alias et nō deficiet potestas eius. alias ptās
eius ineternū. et regnū eius manebit ieternū. alias n̄
corrūpet̄. Et manifestum ē dñe mi q; in sc̄o aduētū
sedebit xpus ante antiquū dieꝝ qui ē de⁹ ad iudiciū

Phil. Joq

sicut sedet in primo aduentu ante patres nros iudeos
ut iudicaret. Et istos duos aduentus messie. i. cristi
innuit dauid ppheta in psalmo cum dicit. quia uenit
quonia uenit iudicare terra. ppt primu eius aduentu
qui fuit simplex dicit. quia uenit. Prop t sm uero qa
erit cum potetia dixit quonia uenit iudicare terram
De scdo eius aduentu loquit zacharias ppha ca. xiiii.
cu dicit. Inprimet uestigia pedes super motu oliuaz
& ce. Et nos dne no dicimus q deus ineentia sua &
natura habet pedes nec carne nec ista q corpis sunt
Sed habere pedes uenit omni creature corporee.
dicit et dauid ppha. qd supra allegatu e loquedo. de
scdo eius aduentu. ignis in q spectu eius ardescet & in
circuitu eius inflamabit. sed dne no dicimus q deus
sit circumpiciens q aliquid posset esse in circuitu eius
inquatum deus. sed auctoritates si pes hnt ueritate ad
littera i illo iusto que pphē describunt nuc loquentes
de eius huilitate. nuc de eius maiestate. & h loquit
malachias ppha ca. iiii. cum dicit. Ecce dns uenit. &
quis poterit sedere ante aduentu eius. ipse eni quasi
ignis coflans & sedebit & liquefaciet argentu & aurum
Ecce qualiter iustus ille qui fuit iudicatus uenit i ho
aduentu & attede dne mi qualiter describit eu idem
ppha in eode ca. iiii. cum dicit. Tnc ego ueniam & in
trabo i iudicio ad eos & ero testis uerax sup adultis
& malis & piuris et sup illos q defraudant merce
dem mercenarii et qui spoliat pupillos et uiduas et

9
& opprimūt pegrinū & pauperē. Et idē dñe mi de-
scribit ezechiel cū dicit ca. xxxiiii. ubi loquitur de
pastoribus & ouib⁹ dicēs ego sepabo ab eis. s. a iustis
trāsgressores & icredulos Hec nō habz trāslatio nra
Sed in arabico dicit sic. O dñe mi Ecce q̄ in secūdo
aduētū sepabit incredulos de medio iustoz. Sicut ēt
dicūt malachias & ezechiel clare. Et ī prio aduētū
nemo nrm cognouit eū quia exiuerat limites būane
nature. Sicut dicit de⁹ p os ysaie pphē ca. liii. & int̄
iniquos q̄putatus ē. & pter hoc nō reputauim⁹ eum.
Et Ieremias dicit. xviii. ca. Ipse ē homo & quis scit
eū. Et timeo dñe mi q̄ p̄es nostri in primo aduētū
messie defecerūt. & errauerūt. & ppter hoc sumus ī
ista captiuitate q̄ nō habz finē. Et tñ qcquid q̄rigat
dei sumus & in ipso speram⁹.

CAPITVLVM.

XI

d ñe mi pauco ne iste iustus sit ille qui iudi-
catur⁹ ē cū potētia oēs qui crediderūt ī eū
quoniā pphā dauid dicit de illo. Notū fecit
dñs sa. svū & ī q̄spectu. gē. re. ius. su. Adhuc dicit ysa.
capitulo. xii. haurietis aquas de piscinis saluatoris. qd̄
dictū scdm uidere meū. intelligo d̄ baptismo. Nam
ī primo aduētū saluauit p aquā. & ī scd̄o iudicabit p
ignē. & de saluatore dicit. Dñe mi Iob. xix. ca. Scio
q̄ saluator me⁹ uiuit & no. die de terra sur. sum & ī
carne mea & oculi mei uidebūt deum meū. Attēde
dñe mi q̄ uocat istū saluatorē deū. Cōstat autem q̄

oculi carnis nō uidebūt deū. Ecce hēmus secundum
scripturas q̄ saluator ē iste de⁹ iust⁹. de quo ē s̄mo
& sol⁹ pōt dici uer⁹ iustus. q̄ nīa nullū peccatū fecit
s̄m q̄ de illo deus testificat. p̄ os ysaie p̄phē. nec d̄
moysē nec de aliq̄ p̄phāz dicit. q̄ sit saluator iust⁹
& sine peccato. quia moyses peccauit. & omnes alii
p̄phē peccauerūt. sicut uos scitis dñe mi. Et idcirco
nullus eoz uocatur Iustus in scriptura. sed id nomen
isti soli s̄uatur. Et sine dubio non saluatur. nisi hi qui
credūt primū aduētū suū. & illi qui nō credūt n̄ hnt
cām aliquā q̄ saluent in sc̄do aduētū eius. sed digni
sunt morte q̄a digni erāt morte. illi qui nō credebāt
moysi. & nō obediebant ei. qui fuit peccator quanto
magis digni sunt igne. illi qui nō credūt. & blasphe-
māt istū iustū & dñm. qui peccatū nesciuit unquam
Quicq̄d tamē eueniat dei sumus nos.

CAPITVLVM.

XII

dñe mi nos iuenimus ī scripturis q̄ xp̄us ex-
altabit de t̄ra ad celū. & ego timeo. q̄ illd̄
sit cōpletū ī isto. qui fuit interfect⁹ a p̄ribus
nr̄is. & de ista exaltatione dicit dauid p̄phā ī sp̄alms
xxiii. O magnates apite portas principat⁹ ur̄i. & ele-
uamini porte et̄nales & introibit rex p̄iceps glorie.
Et attēde dñe. q̄ r̄ndent illi angeli. Quis ē iste prin-
ceps glorie. & ip̄e r̄ndz illis. dñs uirtutū fortis ī pl̄io
Et q̄ stat dñe mi q̄ iust⁹ iste dñs uirtutū non habuit
prelium. nisi ī primo aduentu suo. quia quādo sedebis

*oportet credere
in jesum.*

adiudicadū. ignis icircuitu ei⁹ exardescet. & issāma-
bit ī circuitu inimicos eius. & q̄flabit iustus per ignē
quasi argētum. & hoc in ultimo eius aduētū. Nullus
at̄ preliabit q̄tra illū. nec locus erit pugne. Adhuc
de iusti huius exaltacione. dicit ysa. ca. lxiii. Quis est
iste qui uenit de edom de terra rubens uestimentis
eius de bosra. sicut ille formosus in scola et respōdet
hys iustus iste. ego qui loquor iusticiam. sum expug-
nator ad saluationem. et dicunt ei angeli. O domine
quare rubrum est uestimentum tuum. sicut calcantis
torcular. Respondet dicens illis. Torcular calcaui so-
lus et non erat uir mecum. Vide domine mi q̄ p̄phā
loquitur. ysa. & timeo q̄ hui⁹ iusti r̄nsio. non tangat
nisi nos. cū dicit Calcaui eos in ira mea. donec aspersi
sunt sanguine. cor suū sup̄ indumenta mea. Sed dies
ulcionis in corde meo & ānis retributōnis mee uenit
Quātum ḡ sperare possum⁹ domine mi ī iusto isto.
ubi scimus ipsum de nobis angelis fuisse q̄questū in
celo. & notificauit eis. q̄ ipse calcauerit torcular so-
lus. Et quid aliud calcauit in ira sua. nisi nos qui post
bellū qd̄ habuit ī primo aduētū suo. p̄strati sum⁹ ab
eo. & calcati iā sunt mille āni. & adhuc restat dies ul-
cionis in ultimo eius aduētū. & ann⁹ retributionis in
corde suo. Vtinā dñe mi q̄n̄ īterfecimus ysaiā dele-
uissem⁹ istā auctoritatē predictā. de p̄phēcia sua. q̄
nūq̄ legeret ab aliq̄. Et ecce qd̄ dauid uocat bellū
cū dicit dñs uirtutū fortis in bello. hec ysaias uocat

*Ascensione
Ier. 2. 63*

quenire. Si aut tibi uideat forte dux credere. dñe mi
 q̄ hō corpore? ascendit in celū. audi auctoritates &
 exēpla q̄ mihi occurrūt de scripturis n̄ris. Similiter
 hoc dicit dauid p̄phā de illo. ascēdit deus in altū. &
 saluabit captiuitatē. dedit dona hoībus. dicit etiam ī
 psalmis. lxxvii. Iubilate deo & glorificate nomē eius.
 Iter facite qui ascēdit de ptibus occidētis. dñs nomē
 illi. Adhuc dñe mi dixit deus de illo in psalmis quē
 tu habes in corde. Iubilate deo qui ascēdit sup̄ tram
 celi adoriētē. Et de isto dixit Amos cā. ix. Dñs ē q̄
 edificauit in excelso sedē suā. & de ipso dicit etiam
 dauid ī psalmis. lxxvi. Ascēdit deus in iubilo. & dñs ī
 uoce tube. De ipso ēt dixit Aser p̄phā cā. iiii. Vidi
 hoīem descētē de corde maris. & p̄ueit usq; ad celū
 Et quia nō hēm? istā p̄phēcā obmisi multa scribēt
 que allegat sup̄ hoc dicit ēt moyses ī cātico. leuabo
 ad celū manū meā. & deutro. xxxiii. Cōsurge q̄surge
 brachiū dñi. De isto ēt ait āna mater samuelis. prio
 primi regū Dabit dñs imperiū regi suo. & sublima
 bit xp̄m suū. Dauid ēt dixit Ascēdit dñs sup̄ pennas
 uētoꝝ. Et he auctoritates occurrūt mihi ad exultati
 onē xp̄i corpālē. usq; ad celū. & sunt plures alie quas
 tu dñe bñ scis. Nūc ēt exēpla aliqua adducā d̄ lege
 n̄ra. quia uideat ēt nobis multū inqueiens credere q̄
 in corpore ascēdit in celū. et hoc ē p̄pter q̄sideratōz
 nam in lege & in p̄ph̄is iuenim? q̄ de? uer? & glo
 riosus assumpsit de terra & eleuauit plures sanctos

Christus in celū ascēdit

amar h

scit

scit

ama

dauid

uiros. patres nostros. & si de istis nō dubitamus. de as-
censione istius iusti in corpe & aīa cui magis scripta
p̄hibet quā illis testimoniū sanctitatis. & qui durius
bellū sc̄d̄m p̄p̄bās sustinuit. & plures captiuaciones
mūdi. quā aliquis de predictis. Et p̄tēa dñe. sine ex-
ēpli potōe sc̄is. q̄ matusalē & enoch iusti. & helias
pp̄bā. fuerūt assumpti a deo de mūdo isto ī corpib⁹
suis. de moyse ēt non ē dubitādum quoniā in celo in
corpe & aīa sint nā deutro. xxxiiii. dicit de⁹ ad moy-
sen Ascendit in mōtē nocte. & mortuus est ibi. Et
nesciuit hō sepulc⁹ eius usq̄ in hodiernū diē. Et qd
significat sepulc⁹ eius ē ignotū ī terra. cū ipse fuit
pp̄bā maior. & sanctior aliis nisi qd de⁹ resuscitauit
eū. & assumpsit eū ī corpe & anima. sicut alios iustos
assumpsit. & eleuauit ad locū ubi sunt. Nec nos debe-
mus mirari supra hō. q̄ aer iste leuis & subtilis possz
portare corpa taz grossa & pōderosa. quia nos scim⁹
q̄ aqua que ē in unitate simul aeri. quādo placuit po-
tētie oīpotētie. portauit corpa filioꝝ israhel in eoz⁹
exitu. et quādo fuit acceptū sacrificiū. ignis descēdit
de celo & eleuauit & portauit corpa pecoz⁹ & bouū
q̄ offerebāt deo. Moyses uero & helias p̄p̄bauerunt
de illius iusti eleuatione. ac alii p̄p̄bē. Vnde id oppz
nos esse credētes. de eleuatione corporea dictorum
sanctoꝝ & sum⁹ increduli de eleuatione illius iusti
Et eum eleuatū in celū de quo tot sunt testimonia ī
scripturis sicut dictū ē. & possent induci. ut quia satis

exempli
Matusalē
enoch
elias
moyses

exempli p̄p̄bē
moyses
elias

apparet. q̄ deus assumpsit predict̄s sanct̄os de quibus
nullus dubitet. ut ad fidē disponēt corda hominū. &
ut de ascensione sui iusti ēt nō dubitarēt. Est aut̄ et
alia cā quā et ip̄i nostri dubitat̄ q̄a aduentus ei⁹ prim⁹
fuit occultus. et modus insolitus. Sicut dicit ysaias.
Homo ē et quis cognoscet eum. Idē p̄phā etiā dicit
Virgo cōcipiet et pariet filiū. Vbi aduertendū ē q̄
caret patre & m̄ carnem. et p̄pter hoc q̄ alibi dicit.
Signū nouū creauit deus sup̄ trā. Mulier circūdabit
et ceta. Dicit etiā cā .v. Prop̄t̄ h̄ dabit eis deus usq̄
ad tēp⁹ ī quo parturiēs pariet. Et notādū q̄ nō facit
p̄phā mētionē de marito istius parturiētis. cū iquit
natiuitatē istius iusti. qui soluz natus ē p̄f̄ solitum
modū. cursu m̄q̄ carnalem qui ē ex uiro et feīa. sicut
d̄ illo predict̄ ū ē. per os ysaię cā .ix. cū dicit Audite
domus Iacob deus dabit uobis signū. Virgo cōcipiet
et ceta. Oēs alii sanct̄i qui dict̄i sunt. nati sunt de feīa
et uiro. carnaliter cōcepti in peccato. et oēs fuerunt
peccatores. et ipse Moyses sanctior parētib⁹ p̄ph̄is
peccauit et cōfiteatur p̄ os suū. se peccasse. De iusto at̄
isto dicitur per ysaiā. liii. cā . Qui nūq̄ peccauit nec
ē inuētum mēdaciū in ore eius. De aliis oibus sanct̄is
dicit de⁹ per os Iob capitulo. xxv. In omnib⁹ sanct̄is
suis nō ē inuentus sine prauitate. Et Ieremias p̄phā
dicit cā .xvii. corda hominū praua.

CAPITVLVM.

XIII

t Imeo dñe mi q̄ sit cōpletū in nobis q̄ dixit

ysaias
cognitio christi

Virgo cōcipiet

*jesus nūq̄ peccauit
sed oēs hoīes pecc^{nt}*

per ysaïam pphām. cecidit cecitas sup israhel. q̄ usq̄
itruuit pleītudo gētū. & itez dicit cā. vi. Audiētes
audiēt. & uidētes uidebūt. & non cognoscent. corda
istius gētis sunt īgrossata. Et adhuc eodē cā. Exceca
cor populi. & obtura aures eius ne forte addiscāt. &
querātur ad me. & sanem eos. Et dixit ysaïas usq̄ q̄
dñe. Et dixit quousq̄ sint ciuitates de s̄te. & maneat
dom⁹ sine habitatore. Dixit ē daniel cā. xii. Claude
āmones & iuolue pphēciā. Et Ieremias. xvii. Pecca
tum scriptū est stilo ferreo ī lapide adamantino. &
extēsuz sup altitudinē cordis eoz. Et ysa. cā. primo
Cognouit bos possessorē suū. & asin⁹ presepe dñi sui
popul⁹ at̄ meus nō ītellexit. & iterum viii. miluus &
yrūdo. & ciconia sciūt tempus aduētus sui. pe popul⁹ at̄
meus nō cognouit. & hec oīa dñe mi dicta sunt quia
nō cognouim⁹ aduētum istius iusti dñi. Et de nobis
dixit dñs per ysaïā pphām cā. xliii. Elougate foras
gentē cecā. & n̄ hntē oculos. & surdā. & nō hntem
aures. Ecce oēs q̄gregati sunt. et qcqd uoluit pphā
de hoc per hec uerba. nisi q̄ deus nos repulit quia n̄
cognouim⁹ tēpus istius iusti cicius. Et q̄gregauit ad
se in fide. gentes loco nri. Sup quo admiratus dauid
dixit in sp̄almo. lxxvi. Hec ē mutatio dextre excelsi
nos tamē dei sum⁹ ī casu isto nostro. & ī captiuitate
ista. que nō habet finē in qua sum⁹ iā sunt mille āni
& ultra. & hoc tamē nō accidit ita male p̄ribus nris
q̄ adorauerūt ydola. & occiderūt pphās. & t̄rsgressi

Daniel

Hieremias

Isaia

Dauid

fuerūt legē ex toto.

CAPITVLVM. XV

Imeo dñe mi p̄p̄t hoc q̄ q̄a nō credidimus
 ī isto iusto. idcirco accidit nobis. & q̄pletuz
 ē illud. q̄ dixit deus p̄ os ysaie ca. xix. Erit
 p̄phēcia tanq̄ uerba libri clausi. qui dabit̄ lect̄ori. &
 dicet iste liber clausus ē nescio quid in eo. Et tunc
 dabit̄ nescienti l̄ras. & dicet nō sum lect̄or ego. Et
 que clausura libri maior ē dñe. quā clausura qua de⁹
 clausit corda n̄ra. Iā sunt mille āni & ultra. nec possu
 mus cognoscere p̄ p̄phēciā nobis traditā. a p̄phetis
 sup̄ aduentum istius iusti. p̄pter q̄ alibi dixit deus p̄
 p̄phām. Desolabit̄ ierusalē & eorruet domus sancta
 dixit capitulo primo. Terra nostra deserta. ciuitates
 n̄re succēse igne. & remanebitis tugurium in uinea
 dissipata hoc ē dñe mi & iaz sunt mille anni & ultra
 dixit ēt ysaias xxv. ca. Dñe deus exaltabo nomē tuū
 quia posuisti ciuitatē in tumultū & domū ī q̄fusionē
 ut nō sit usq̄ in et̄nū & xxx. ca. dixit q̄teret populos
 contricione uasis fragilis. in quo nō remanet pars ad
 portādū carbonē ignis. nec hauriēdam guttam aque
 q̄pletū ē etiā dñe q̄ dixit daniel. ix. ca. postquā fuit
 occisus xp̄us remanebit desolatio p̄petua. in qua de
 solatione sūmus iā sunt mille anni & ultra dixit etiā
 ysa. xxiiii. ca. relicta ē ī urbe solitudo et sibilabit̄ tra
 eoz̄ sibilo. usq̄ ī sempiternū dixit ēt Iere. capitulo.
 xvi. argētū reprobū uocate illos. quia dñs p̄iecit eos

isaia

isaia

Daniel desolatio ierusalē

Ieremi

dixit ēt ysaias ca. .i. Ambulate in luie ignis uestri &
in flāmis quas succēdistis uobis. in quibus flāmis nos
sumus iam mille āni sunt. & dixit ēt amos. v. ca. dō
israhel cadet & nō ē qui erigat eam. & uidetur mihi
dñe mi. q̄ deus induxit sup nos ruinā istā p̄ aduētuz
iusti huius. postq̄ p̄phā nullus surrexit in nobis. nec
surget sicut p̄phātum ē nobis. quia nos manemus in
incredulitate. nō recipiētes fidem illius. sed negātes
dixit ēt osee. i. cū acubuit mulier sup terrā & pepit
dixit deus uota nomē eius sine misericordia quia nō
misereror populo huic. & si deus piecit nos. & non
miseretur nr̄i ut expti sumus. iam sunt mille anni &
ultra. Que utilitas ē nos habere legē. circūcisionē. &
sabbatū. Dixit ysaias. liii. ca. educ foras populū cecuz
sicut eduxit nos de terra nostra deus uer̄ & ḡfusus
iam sunt mille anni & ultra dixit etiā idem. xxvi. ca.
Vetus error abiit. Et quid ē ātiquū nisi lex nr̄a que
recessit a nobis dñe mi. cum rege. cū sacrificio. cum
in censo. & cum altaribus. & quid peius nobis poterit
euenire. & quid ē qd̄ nos expectam⁹. nōne uidemus
q̄ dispersit nos. per quatuor partes mūdi ī disp̄sionē
sicut dixerūt nobis moyses. ieremias & ysaias & alii
prophete & tamen nos dei sumus & ad ipsum recur
rimus in omni euentu.

CAPITVLVM.

XVI

Imeo dñe mi cū nos dicim⁹ inter nos ego &
tu etiā sum⁹ filii iacob & israhel quoq; quia

iam q̄pletū ē illud sic q̄ dicit deus p̄ os ysaie p̄phē
ca. lxxiiii. int̄ficiet te deus o israhel & uocabit suos
noīe alieno. paueo q̄ de illis suis fumus. quib⁹ debz
īponi illud nomē. s̄m q̄ Moyses dixit deutro. xxviii
ca. erūt gētes ī capite. & populus incredul⁹ ī cauda
sicut nos fumus iā sunt mille anni & ultra de illis ēt
dixit Ieremias. xii. ca. replebit̄ terra fide dei & re-
dūdabit sicut aqua maris. & de illis dixit salomon p̄-
pheta iii. regum ca. viii. Dñe deus cū uenerit alieni
gena ad domū sanctā tuam. & iuocauerit nomē tuuz
bñdictū. exaudi eū dñe deus me⁹. ut discat uniuersa
terra nomē tuū timere. sicut populus israhel. in quo
ergo gloriabimur dñe mi. & quare q̄tēpnim⁹ gētes
ex quo salomō p̄phā. fecit eas p̄cipēs ī timore dei
& in domo sancta. & forte nos in dignos eiecit deus
de ista domo. & dedit eā istis. & de illis etiam dixit
moyses hec dixit dñs deus. replebit̄ terra tota gl̄ia
dñi. & de ipsis dixit dauid in psalmis. xxi. p̄ueniēt &
quertēt ad dominū uniuerse fines terre. et uiles na-
tiones. De ipsis etiā dixit ysaie p̄phā. lx. capitulo. O
domus dauid sancta uenit lumē tuū et gloria do. sup
te orta et zc. Et ābulabūt gen. in lu. et reges isplē. or
t⁹ tui le. ī circuitu oculos tuos et uide. oēs iste gētes
q̄gregate sunt. Venerūt tibi. et filii extranei edifica-
būt muros. et p̄cipēs eorum s̄uiēt tibi. Et qui sunt
isti filii extranei dñe mi qui uenerūt ad domum dei
nisi gētes qui s̄uebāt ydolis. q̄ erant extranei a deo

nota

uniuersę gentes

et xpi principes et reges eorum de quibus dixit deus. Quod ambulabunt in luce domus sancte. et nos erimus in tenebris extra illam. et fumus. iam sunt mille anni. Dixit adhuc idem propheta de illis. lxxv. capitulo. Ecce gentem quam nesciebas uocabis. et rationes que te non cognouerunt ad te uenient. Et sicut defacto uidemus hodie sunt mille anni & ultra. quia christus missus secundum legem nobis datam uenit. & gentes que legem non nouerant. uenerunt ad eum & ipse dedit eis legem nouam puram & sanctam. Adhuc xlv. capitulo. recordauerunt & reges eorum congregati sunt in fide dei. Et timeo domine mi de illis fuisse dictum eodem capitulo. Congregamini omnes & uenite gentes que saluate estis per deum ex gentibus. & de populo dixit ysaias. lxxv. capitulo. Que si congregabunt omnes in nomine domini in domo sancta & non ambulabunt in prauitate cordium. de ipsis idem propheta dixit. xvi. capitulo. Ad te uenient omnes gentes. ab extremis finibus terre. & dicent. Non hereditabunt patres nostri. nisi mendacium & iniquitatem Et de ipsis dixit sophonias. iii. capitulo. datum est gentibus ut loquerentur simul in nomine domini & seruient ei humero uno. omnis homo de loco suo. & omnes insule gentium. & de illis dixit zacharias. ii. capitulo. Letare domus syon quia ego ueniam ad te & habitabo in medio tui. in illa die. & appropinquabunt gentes in multitudine sua. dicit idem propheta. viii. capitulo. hec dicit dominus deus circumuenient gentes multe. & dicet uir ad uicinum suum uadentem & quam dominum deum in bono. Et ista domine mi completa sunt cum & implentur in oculis nostris. de plano uides libros

*gens incognita
ueniet*

*hebrei mendacium
et iniquitate hereditas*

25
populos & linguas legis & prophetarum omnium et psalterium
dimissis ydolis suis. nullus ex eis credit per manum moysi
nec aaron nec alicuius prophetarum nostrorum. nec aliquid re-
manet de fide ab ydolis ab illo tempore quo crediderunt
iusto illi de quo dicit abacuch propheta. iii. capitulo. Egressus
es domine ad salutem populi tui ad salutem cum christo tuo.

CAPITVLVM. XVII

¶ Imeo domine mihi quod deus victor & gloriosus ui-
uificat illas gentes per fidem. & interficit nos in in-
credulitate nostra. sicut ipse dicit per os ysaie
prophete. lxxv. capitulo. quod uocaui & non respondistis hec dicit dominus
deus. Ecce serui mei comedent. & uos esurietis. Ecce
serui mei bibunt & uos sicietis. Ecce serui mei gaudent
in exultatione cordis & uos cruciemini. per amaritudinem
corpis. & interficiet deus israhel. & uouabit seruos suos
nominem alio. in quo benedixit illis. qui est benedictus super terram
amem. Et uidemus istos redemptos istius nominem benedictos a
deo super faciem terre & nos dispersit scilicet in captiuitate per
quatuor partes mundi. hoc die sunt mille anni. & apparet
expresse in nobis uestigia ire dei. non ad castigationem
sed ad destructionem. & illa est interfectio quam deus
gminat est quod interficiet israhel. & ille gentes uicinales
uel uicini quas uocat seruos recipient nomen quod deus
promisit. sed non ante mortem nostram nominem primi. secundum ordinem
uerborum dei per ysaie. & fames et sitis quas nos paciemur
non panis aut aque. sed cordium et animarum sterilitas et fa-
mes uerbi dei. sicut propheta declarat per os amos prophete

viii. ca. . Et tu dñe scis hoc plenius q̄ ego uerūtamē
dei sum⁹ nos ī oib⁹ q̄ accidūt nobis.

CAPITVLVM.

XVIII

¶ Imeo dñe mi q̄ gentes que iustificate sunt
iam sunt mille anni postq̄ mortu⁹ fuit Ies⁹
in ierusalē quia nihil boni habuerūt añquaz
crediderūt in deo. & ī xp̄o. & in ap̄lis quoniam ipsi
forte erant illi pisces & ille bestie de quib⁹ loquit̄
abacuch p̄phā que nō hñt ducē & ipse gētes purifi
cate per fidem habent ieiunia sua & obseruantias
suas legis noue. & habent cuncta. Videtis q̄ in omni
lingua & in omni loco in oriēte & in occidēte gētes
sunt q̄fitētes in noīe dñi & nō credūt ī eū p̄ moyse⁹
nec per aliquē p̄phāz. quāuis sunt studiose in lege
& in libris omniū p̄phāru. sed deus uocauit eos per
discipulos iusti. qui egressus ē cū deo ad salūtē eorū
sicut ipse deus benedictus. & gloriosus predixit per
os abacuch p̄phete & isti discipuli eius fuerunt filii
nostri de filiis israhel. quia alio noīe uocant̄ apostoli
Valde timeo domine mi q̄ isti sunt illi de qb⁹ dixit
deus per os dauid in psālmis. In omnē terraz trāsīuit
sonus eorum. & in extremis finibus extensa uerba
eorum. Et uerba prophete expresse demonstrant
nobis q̄ de istis loquitur & non de nobis. cum dicit
non erit lingua neque sermo. qui non audiant uoces
eorum. & hoc non potest esse de lingua n̄ra hebrea
q̄ enī gentes obediūt p̄ceptis moȳsi & aaron q̄nimo

Apostoli iesu

in om̄ terram

26
ipsi interfecerūt gentes & fugauerūt eas a se & tam
gentes sciunt hodie moyse & pphās & cognoscūt
deū & seruant legem nouā sicut apphī docuerūt eos.
Attamē dei sumus.

CAPITVLVM.

XIX

t Imeo dñe mi q̄ illud zacharias pphā dixit
xiii. ca. p̄cuciā pastore & dis. oues. fuit q̄ple
tū qñ nos pcussim⁹ pastore istoz puerorū.
& sanctoz apploz extūc nos oues dispse sumus. per
uniuersū orbē & isti filii nostri. s. apphī surrexerūt
loco pphāz qd̄ apparet ex hoc q̄ deus p̄ illos non
misit nobis pphām nec notificauit aliquid p̄ uisionē
Timeo dñe mi q̄ isti pueri sunt illi apphī de quibus
dixit deus p̄ os Ioelis prophē. iiii. ca. senes ur̄i somnia
somnia b̄r & pueri ur̄i uisiones uidebunt. certissime
dñe mi senes sunt pphē n̄ri. qui somniauerūt fidem
gētū cōsecuti sunt illi pueri sc̄z apphī. & uiderūt &
de istis pueris dixit dauid pphā. Venite filii audite
me timorē dñi docebo uos & deus nō noīat filios in
plurali sed solum noīat eos israhel primo genitū in
usu loquēdi cōi. & in alio psalmo noīat istos pueros
filios. cū dicit filii tui sicut plante nouelle. de israhel
dñe mi dixit deus p̄ os ysaie. v. ca. Vineā dei exerci
tūū fuit domus israhel. expectauit q̄ ueniret cū uua
& uenit cū spinis. p̄pter hoc ego adducā q̄ destruet
illā ī cōtulationem & de illis predictis filius dei. qui
uocant apphī. dixit deus p̄ os ysaie. xiii. ca. non modo

erubescet iacob nec liquefaciet facies eius. sed tunc
quoniam uidebit de filiis suis illos quos creauerunt manus
mee. sanctificatos ante oculos suos. & si essent domine mi
filii isti sanctificati coram nobis secundum uiam legis nostre
non dicet deus quod eemus in erubescencia propterea. &
dissoluerent facies nostre. imo habemus gloriam et facies
nostre quod funderent faciem iacob. et dissolutio est ista. quod isti
filii quos deus creauit manu sancti sunt sanctificati
ex nobis. et non secundum legem nostram. propterea deus dat in
telligere quod lex nostra non est lex ipsorum. dixit enim deus
per os ysaie Iere. prophete. xxv. cap. in illa die non dicent.
patres nostri comederunt uinum acerbum. & dentes filiorum
obstupescunt. sicut infidelitas iudeorum non nocuit fidei
apostolorum. nec nocebit. & propter hoc scribit. uiuo ego dicit
dominus si erit ultra puerbum istud in israhel. quia nunquam
aliquis de apostolis postquam receperunt fidem. rediit ad fidem
nostram. quare non fecerunt acerbam infidelitatis nostre
sicut dentes nostri obstupescunt de peccato patrum nostrorum
Ad hoc de istis filiis domine mi qui sunt apostoli dixit deus
per os ysaie prophete. A quo transmigrabo. nisi a populo meo
filii autem qui erunt infideles. deus erit saluator eorum in
omnibus angustiis. & uultus eius custodiet eos in caritate
eius. & inclementia redemit eos. & propicius erit eis in
longitudine dierum. uerissimum est domine mi quod isti filii de quibus
loquimur semper manserunt firmi. nec deus transmigrabit
ab eis ab illo tempore quo redemit. rex ille iustus. magister
eorum. sed transmigravit a nobis. & fuit semper cum eis

X 7

& de israhel & filiis qui sunt appli. dixit sapiēs Iesus
filius syrach ī libro suo. ca. iiii. Audite filii carissimi
& opamini ad quē honorat deus patrē ī filiis. & q̄ lit̄
intelligi debeat honor iste declarat deus p̄ os mala-
chie pphē. cum dicit ca. iiii. mittet deus beliam qui
uertat corda p̄r̄ r̄roꝝ ad filios. o dñe sc̄z deus de-
beret uertere corda filioꝝ. sc̄z apploꝝ ad p̄res cuꝝ
hoc debeat intelligi de fide tunc isti filii. s. apostoli
fuisse nobiscū ī captiuitate ista que non habet finē
sicut & p̄res n̄ri. & nos sumꝝ. S; ex quo deꝝ ordiāuit
q̄ debeat corda pat̄r̄ ad filios uerū. quid est quod
expectamꝝ dñe mi. & quid postulamꝝ. & si uoluerimꝝ
dicere q̄ alii filii debēt eē p̄res applos de quibus in-
telligāt predicta. illi erūt ī captiuitate. & nos ex quo
uīa istius iusti nō sunt secuti. quē āplius firmit̄ secuti
sunt. & docuerūt sequēdā. & pp̄ hoc habēt honorē
patrū. in hoc q̄ p̄res debēt ad illos cōuerti. cū ergo
dñe mi filii nostri uenerūt. ante q̄ nos ad fideꝝ dei. si
corda n̄ra uertātur ad filios. corda eoꝝ cōuertet̄ eē
ad nos. & sicut dicit deus altissimus. erūt populus unꝝ
& dñs ī deo glorioso. & uictorioso. quia nō debemꝝ
intelligere illam conuersionē. nisi de infidelitate ad
fidem. & doctrinā istius iusti. qui ē magister salutis
eoꝝ. qui credūt in eo. & s̄m q̄ dixit dauid. de eo i p̄e
ē cuius sacerdotiū erit s̄m ordinē melchisedech q̄
obtulit sacrificiū panis & uini. & fuit melchisedech
sacerdos dei altissimi. ante aaron. & attende dñe mi

*in quo sacrificium
Aaron et Christi diff.*

quāta sit differētia inter sacrificiū aaron. & iusti isti
dñi. dixit dñs dño meo tu es sacerdos ieternū. nō ad
tēp? sicut aaron. qui mortuus fuit. c. xx. annorū. Item
sacrificium aarō. fuerūt carnes & sacrificiū isti? iusti
dñi fuit panis & uinū. s̄m ordinē melchi. Itē ī quib?
uerbis dñs p pphām ostēdit manifeste quoniā sacri
ficiū aaron finiret quādo illud sacrificiū ineternum
& ordinatio sacrificādi s̄m aaron finiret qñ iciper?
sacrificiū ī pane & uino etnaliter duratur?. S; de b̄
dñe mi adhuc habeo loq specialit. dicā aliqua pauca
de istis filiis dei que mihi occurrūt de quibus dixit
deus p os Iesu pphē filii bethoni. cā .i. erit loc? ī q
dicet uos estis filii dei uiui. & iste loc? dñe mi absq
dubio ē ecclia. quia pphā intelligit s̄m locum in eo
qd̄ dicit erit locus. Sinagoga que ē locus prim?. iam
erat & synagogam uocat deus p os moysi. & Aaron.
& oīum pphāz priō geitū meū. s; ī plurali & quasi
quēlibet in speciali. istos suos genitos. uocat ppheta
filios dei. de istis filiis dei dicit ēt deus p os pphete
moysi. deutro. xxxii. Sanguinē filioz ulciscet & sa
nabit terrā populi sui. & nos dñe occidim? pphetas
& nō fecit uindictā de eis. nisi p. lxx. ānos. S; occidim?
applos & iustū magistz eoz. & fecit de? uindictaz
de filiis iam sunt mille āni et ultra. et p mortē ipsoz
lauit deus terrā populi sui. et non dixit terrā filioz
israhel. de ipsis etiaz filiis dixit dauid in psal. c. xxxv.
Sicut sagitte in manu potentis ita filii fideles. Com.

18
parat enīz ppheta istos filios fideles sagittis emissis
de manu potētis quia deus oipotens misit ad. xii. ptes
per quatuor mundi clinata. fideles hos filios. cum
doctrina legis psalterii & pphāz. moysen autem &
aaron nō misit extra domū sanctā. ad docendū. quia nō
ad iudeā. ad romā nec ad alia loca misit eos anūciare
doctrinā legis & pphāz. sed isti fideles filii. sic pro
iecti uel missi p uniuersum mūdum surrexerūt corā
deo. loco nostri. postq̄ deus occidit israhel & nomē
nostrū. & per istos inouata ē lex prima. s̄m ordinem
melchisedech. qui sacrificiū deo instituit in pane &
uino. ex quibus coīcauit p ministeriū istoꝝ mutauit
sacrificiū nostrū sicut mutauit nomē nostrū. & sicut
mutauit legē carnalē nostrā. in legē spirituale. Et si
deus dixisset per os dauid messie siue x̄. Tu uenies
sacerdos in et̄nū s̄m legeꝝ moysi. & aaron staret illa
lex. Sed dixit tu es sacerdos in et̄nū secūdū ordinem
melchisedech. Et amicus dei coīcauit de sacrificio
panis & uini. & nō de sacrificio carniū. Nos tamē dei
sumus in omni euentu.

CAPITVLVM.

XX

Imeo dñe mi q̄ deus eiecit nos a se & sacri
ficiū n̄rum & acceptauit sacrificiū gētiū. sic
dixit p os malachie pphē cā. i. Nō ē mibi
sacrificiū uoluntas. dicit dñs. neq̄ sacrificiū uestrum
quoniā ab ortu solis usq̄ ad occasum eius. magnū est
nomē meū i gentibꝫ. q̄ offerūt i noīe meo sacrificiū

mūdū. Ergo apud deū sacrificiū gētū ē mūdus quā
sacrificiū n̄m. Et insup quia deus priuauit nos omni
sacrificio mūdo. & alio docēs xp̄ianos. ut ipsi uitarēt
nos. ne ḡtaminarētur. sicut nos uitauim⁹ gētes oī tpe
qd̄ sacrificiū nostr⁹ fuit mūdū apud deū & acceptuz
legis. Etiā tu dñe mi nosci. quid dicit deus ī psalmis
lxxx. de n̄ro sacrificio. cū ait p̄ os dauid p̄phē. Nūqd
uidistis uos q̄ ē comedi carnes thauroz. et hircoz
sanguinē biberē. p̄ qd̄ maifestat deus q̄ ipse ḡdēp
nat carniū sacrificiū. Et unde ē nobis dñe mi q̄ non
detestat ī gētib⁹ sacrificiū panis & uini quod statuit
deus & ī illo re p̄bat sacrificiū carniū cū salamō pro
pheta describat. Aaron extēdit man⁹ suas sup altare
& obtulit sanguinē. & incensum. deo uiuo & obtulit
sacrificiū nostr⁹. de granis terre. sicut melchisedech
obtulit abrahā. deus ē testificat p̄ os Iesu p̄phete.
xix. ca. q̄ nos obtulim⁹ sacrificiū de panib⁹ cū dixit
nō offeratis sacrificiū panis. quoniā panes ur̄i tristicie
sunt. & q̄ cūq̄ ḡmedit ex eis cōtamiābit. Vñ nos offe
rabam⁹ aliqn̄ sacrificiū panis. Sed nullū ē acceptum
sacrificiū deo de manibus n̄ris. Et de n̄ro sacrificio
carnis dixit Iesus p̄phā filius bethoni ca. ix. Deus
magis diligit pietatē & misericordiā quā sacrificiuz
carniū. Declarat de⁹ sacrificiū gētū p̄ moysen Leui
tici. xxiii. ca. offeretis deo sacrificiū de leuatis. p̄ aera
& p̄ expressione uue. & b̄ndicat uobis deus. & cūctis
opibus manuū uestraz. Scim⁹ nos ē dñe mi q̄ deus

19

mandauit in principio poni ante archam federes do-
mini panes. & non carnes. In exodo et. xxix. ca. dixit
moysi Offeras hircos & cum illis panes azimos. qui pa-
nes azimi sunt sacrificium gentium in libro legum. xxi. ca.
cum precepit aaron per moysen dicens. homo de semine aaron
sacerdotis. qui habet maculam non offerat sacrificium. nec
aliud quodcumque sacrificium. Vnde domine mihi per quod preponitur
sacrificium panis. Dicit et de per moysen. iii. libro legum
ca. iii. Offeretis deo sacrificium de omnibus habitacionibus
uris. panes duos de primiciis frugum. & cum panibus ari-
etis. vii. & primo ponit domine mihi panes & postea carnes
in alio loco legit que tu scis domine mihi. dixit Iesus carus
& gloriosus filiis israel. quando intraueritis terram habitacionis
ure. que daturus est dominus deus uobis in hereditate. offeretis
deo panes in sacrificium & sacrificiis cetum. & adhuc
thauroz cum farina purissima quod deus precepit fieri sa-
crificium de pane & ex farina purissima. & acceptauit
illud. & tale sacrificium est hodie gentium. si panis ex farina
purissima de sacrificiis. et fit panis mentio per regum.
xxi. ca. cum dixit uenit ad abimalech principem sacer-
dotum in silo & petiuit ab eo panes qui respondit
non sunt hic panes. nisi panis oblatus. quem non conue-
nit comedere pueris tuis. quia sanctus est hec dicta
sunt de sacrificio patris & plura dici possent que tu do-
mine mihi nosti. Sed quia gentes ponunt in sacrificiis
aquam non debet nobis uideri in conueniens. quia etiam
in scripturis sanctis inuenimus de hoc exemplum. s.

Quod sacrificium aqua fuit gratum deo

q̄ deo fiebat sacrificiuz de aqua. & fuit deo acceptū
in uenimus etiā secūdo regum xxiii^o cā q̄ duo iue
nes haurierūt aquā de cisterna. que erat supra portā
bethleem. & pphā obtulit illam deo in sacrificium
ergo nō est contra scripturā si gentes hodie ponant
aquā in sacrificio. quod faciūt deo. Nos etiā legimus
ut dictū est q̄ aaron fecit deo sacrificium de pane &
uino. & dauid de aqua. & ista tria sunt simul in uno sa
crificio mūdo quatū natā patit & q̄tū intellectus n̄
excogitare pōt. & nō sunt carnes thauroz pinguiuz.
Helias n̄ ut narrat in. iiii. regū. ifudit aquā sup sacri
ficiū carniū & deus misit ignē de celo & acceptauit
sacrificiū cū aqua pfusus. magis āgel⁹ i figura coīcat
aquā sub cinericio. quando helias ābulauit in fortitu
dine cibi sup illud qd̄ natā nō pōt q̄cedere. xl. dieb⁹
usq; ad mōtē dei. h^o ē sacrificiū uini cū aqua mixtū
pulcherrimū & aptū describit salomō pphā i libro
pue rbioz cā. xi. cū dicit. Sapiētia altissima coīcauit
sacrificiū suū. & paut mēsam. tūc misit kuos. Qui ē
puulus ueniat ad me. Insiētes comedēt panē meuz
& bibēt uinū meū. tēperatū aqua Quid dñe mi mēsa
pata sapiētia altissimi nisi altare. Quid dñe mi pais &
uinū mixtū uisi sacrificiū de pane & uino. & de aqua
qd̄ fit i altari. Qui sunt insiētes uocati per seruos
sapiētie. nisi gētes q̄ ignorabāt deū uocate p applos
Et notabilē dicit panē suū & inuū suū. p id. n. innuit
hoc sacrificiū eē gratū deo. & qd̄ ad istud quuiuum

tā subline. & tā spūale. nō uocauit p̄res n̄ros. q̄ erant
excecati ī sacrificio legis. qđ eē carnale sacrificiū n̄
dimisit nobis. Sed priuauit nos illo. iā sunt mille anni
q̄pleti q̄ nobis accidit p̄ illū iustū in quē peccaui⁹
Attamē dei sumus.

CAPITVLVM. XXI

u Alde timeo domine mi ab i° uerbo q̄ de⁹
fortis & glosus dixit p os malachie prop̄hē
cā primo ubi sic tāgit de sacrificio gentiū
ab ortu solis usq̄ ad occasu⁹. gētes offerūt sacrificiū
noī meo ubi aduerto q̄ sacrificiū nostr⁹ non fuit ac
ceptū nisi in uno loco solo sc̄z in domo sancta p̄cise.
quo eque loco & sacrificiū priuauit nos deus. sc̄z tra
pmissionis & ubiq̄ terraz. iā sunt mille āni. uñ uenit
sup nos & q̄pletū ē q̄ de⁹ dixit d̄ nobis p̄ similitudīez
loquēs p os ysaie cā .xxii. cū ait. unde uenit super nos
& q̄pletū ē q̄ deus dixit per os malachie p̄phē ubi
sic ait. n̄ ē mihi uolūtas ī uobis & sacrificiū n̄ accipiā
a uobis. Venit ēt & iā cōpletū ē q̄ deus dixit per os
ysa. cā .i. cū ait. Sabbata ur̄a & festiuitates ur̄as & sa
cificiū ur̄m nō recipiā. quia oēs uos estis in ira mea.
Veit ēt & cōpletū ē super nos q̄ dixit in eodem cā
ysa. cū loquit p eū deus & ait. Quid mihi multitudo
uictimaz ur̄az quia multiplicastis mihi sacrificiū d̄
arietibus & carnibus & hircoz. Ego at̄ qđēpsi sang
uinē uitulor̄ & arietū carnes & hircoz cū p̄staueri
tis ea corā me. & quis recipiet ea a uobis. n̄ det̄petis

*Ite. c. est nota
p̄lcerimur
sacrificiū iesu fuit
acceptū ab ortu solis
usq̄ ad occasum.*

*hebrei sāt in ira
dei.*

lapides meos sanctos. frustra non offeretis ultra sacrificium. quoniam in censum uestre et solennitates vestras et sabbata vestra non recipiam a uobis quia odit illa anima mea. Si eleuatis manus vestras ad me. auertam uultum meum a uobis. Et si multiplicaueritis orationem non exaudiam quoniam manus vestre plene sanguine sunt. & omne sacrificium uestrum sicut cadaver fetidum. & egressus atrii porte exterioris & ille qui mihi iugulauerit thaurum sicut qui decolauerit hominem & ille qui obtulerit sacrificium uiuum sicut qui offert sanguinem porci. Sed abominatio. De sacrificiis apud deum nihil aliud significat nisi mutationem sacrificii. nostri carnalis & grossi in sacrificium istius iusti domini spirituale & subtile quod instituit offerre panem loco carnis & aquam mundam loco pinguedinis & uinum purum loco sanguinis & homo offert spiritualiter & acceptabiliter deo non sicut animalia decollata pro nos quod per prophetam quod pado cadaveri putrido nos attamen dei sumus & ad ipsum redibimus in omnibus quod euenerit nobis & quare non credimus domine mihi & hec quod locutus est deus per prophetam istum describit tam euidenter de sacrificiis nostris ut dixit per Iere. cap. vii. Inuitate proximos uestris ad sacrificia & comedite cum eis carnes sacrificiorum uestrorum quia in die qua eduxi patres uestris de egipto non precepi eis uerum de sacrificiis Sed dixi audite uocem meam & ero uobis. & uos mihi populus si ambulaueritis in omnibus quod precipio uobis & non audierunt nec posuerunt aurem suam ad dominum meum. et domine mihi es ex illis qui nesciunt hoc. attamen

21
dei sumus in omnibus que euenerint nobis.

CAPITVLVM.

XXII

¶ Imeo dñe mi q̄ de synagoga et ecclesia intelligat̄ uerum illud q̄ scribit̄ Ioelis. xxv. ca.º primi libri legū cū dicit dñs deus rebecca uxori ysaac due gentes sunt in utero tuo et duo populi ueniēt de utero tuo & gens gētem supabit & maior fuerit m̄iori. dñe mi sola rebecca fuit m̄ iudeorū & gētiliū populū maior. Et primo genitus fuit synagoga que maior fuit hoīe & scientia & dei populus p̄ genit⁹ Et minor apud deū fuerūt gētes in infidelitate manētes & in ignorātia sua. Si tñ dñe mi deus occidit israhel p̄t̄ & scribit̄ ysa. & tūc tota subuersa ē synagoga q̄ fuerat maior & fuit gētib⁹ q̄ fuerat m̄ior ut q̄pleret̄ uerbū q̄ de⁹ dixit rebecca. Gēs gētē supabit. Etiā dñe mi de ecclesia dixit deus per os dauid p̄phē psalmo. xliiii. Astitit regina adextris tuis in uestitu de aurato distinctis colorib⁹ adornata. Exponit̄ dñe mi q̄ ecclia gētiliū q̄ uocat̄ regina diuersitas linguarū oīūz que fuit ei ē adornata colorū distincte. nā oēs lingue in ecclia q̄cordāt̄ in una expositione legis & psalterii & libri oīūz p̄phāz. Synagoga uero non habuit nisi unā linguam & ornatū suum quasi colore uno scz hebreā.

CAPITVLVM.

XXIII

¶ Imeo et dñe mi de uerbis inductis superius frequēt̄ p̄ malachiā p̄phāz. dixit deus syna

goge. cū ait. non ē mibi uoluntas in sacrificiis uestris
qa ab ortu solis usq; ad occasuz magnū ē nomē meuz
int̄ gentes q̄ offerunt noī meo sacrificiū mūdū sicut
de nata sua mūda sunt. Aqua uinū & farīa pura. q̄ q̄
factū ē sacrificiū & nō idiget mūdatione & lotionē.
Sed synagoga indiget lauare carnes sacrificioruz. &
purgare uēres aīaliū. que ī sacrificio sacrificabūtur.
& lauare lotū de sanguine & p̄guedine sacrificiorū
aliter esset horror tractare. In sacrificio at̄ panis. &
uini & aque nō apparet aliquid indecēs puerbioruz
ca. viii. Melior ē buccella panis. nihil turpe. ēt cor
paliter sumpta. Estimo dñe mi q̄ de isto sacrificio
dixit deus p̄ salomonē puerbioꝝ ca. vii. Melior est
buccella panis cū caritate q̄ uitul⁹ saginat⁹ cū īmi
cicia Buccella amoris dñe mi pura ē māsuetudo sup
māsuetudinē & remissio mutua offensaz. Et uitul⁹
odii saginatus. ē occulta īfectio inimicoꝝ. ergo dñe
mi sacrificioꝝ synagoge ē uitul⁹ p̄guis cū īmicicia
& sacrificiū ecclesie. buccella ē caritas de qua dixit
de⁹. Melior ē buccella & cetera. Pulchre ēt descri
bit deus ecclesiā assimilādo ceruis p̄ os salomonis p̄
uerbioꝝ ca. v. ubi ait Cerua deo diuisa. in emulo suo.
cuius uerba inebriet te. & amor illius delectet te in
eternū. Synagoga enī dici posset aliquo mō. Sed non
ē nobis pulchre exponere uerbū istud respectu illa
p̄rtim quia nō habet emulū suū sed emulos multos.
Emuli eius fuerunt Moyses & Aaron Daniel ysaias

2

Jeremias & ceteri similes. Et ecclesia est domus dilecta
cerua in emulo suo scilicet uno non habente parē in nobilitate
& gratia. Tūc ait dñe mi & dicit iebriet te uerba eius
oī tēpore. delectare in amore illius ieternū. In quibus
uerbis describit deus sacrificiū ecclesie oī tempore
duraturū in eternū. Similat autē illā deus mātī lactanti fi-
lios & in hoc quod dixit iebriabo te denotat materiam
sacramēti. & uinū quod est delectabile nutrimentum. &
sufficiēs sanctū. quo sacrificio iā fruit. & delectatur
ecclesia iam mille anni sunt. a quo tēpore priuauit sy-
nagogā sacrificio. Emul⁹ autē ille in quo ecclesia est tam
grata deo est xp̄us dñs & ubera eius dāt uinū perpetuū.
de quo p̄uenit gaudiū sempiternū & nō dicit quod da-
bit carnes & pinguedinē uel sanguinē quod faciūt sacrifi-
ciū laboriosuz. Sacrificiū synagoge quo de⁹ priuauit
nos iā sunt mille anni nos autē dei sum⁹. Dñe mi fuit
autē synagoga sicut mulier que habuit aliū uirū supple
deū & p̄didit illū. & domū sanctā. Et ista ecclesia fuit
cerua indebito sine marito. sed de⁹ uicē illi⁹ supplet
uī ipse fortis & glōsiosus dicit p̄ ysaiā. ca. lxxiii. puelle
sequestre meliores sunt quā ille que habent uirū
Itē ille p̄phā ca. lxxii. Ego faciā dicit dñs deus uinea
& flumina ad potū populo meo electo. & tu iacob nō
obediēs. & tu isragel. nō audiēs. sicut nos dñe mi su-
mus extra obediētiam. nec habemus aures nec oculos
qua p̄p̄t hec captiuitas n̄ra iā usque ad oblemētū mil-
le annoꝝ puenit. Timeo dñe mi de lege nostra que

furoris irā habet īppetuū & dicit oculū p oculo. & ceā. S3 cerua illa emulū hñs irā uni. cū dixit ī euan suo g'oso. Mathei ca. v. Qui te percusserit in unam maxillā statue illi alterā loquit. dauid ī psalmis. xxxi Quā magna & q̄ multa dulcedo tua dñe. quā absco didisti timētib9 te & q̄pleuisti eā sperātib9 inte. Et ē claz dñe mi q̄ populus synagoge timuerūt penas legis oculū p oculo. quia erat īppetuū executio. Sed populus ecclesie speras ē ī dulcedine dei. qui pcussi in faciē nō repcuiūt. Qua ppter paut illis deus. sc3 gentibus magnā multitudinē3 dulcedinis sue quam abscondit a iudeis Attamē et ce.

CAPITVLVM.

XXIII

p Aueo dñe mi q̄ loquit deus p os ysa. pph ē de nobis. xxviii. ca. cum ait q̄ hec apud nos sint sicut uerba libri signati quē non aperit lector nec ignorās lras. De filiis at supradictis quos deus tociēs descripsit ut allegatū ē cū pluries loqt deus in eodē ca. cū dicit manife stabūt semen Iacob. & euāgelisabunt deū ifrabel & accipiēt ignorantes sciētā & musici scient legere. Apte uidem9 dñe mi q̄ iā sunt mille āni q̄ ignorantes musici sciūt & docent legē nīam. Et qui sunt ignorantes nisi gentiles & qui sunt musici cātantes psalteriū nrum & pphās in ecclesiis suis nisi xpiani De quib9 musicis siue cātorib9 dicit deus per os dauid ī psalmis. lxxv. Cātate dño oīs terra psalmū dicite noī eius. Et ī eodem ēt

23
Cātabūt & dicēt noī tuo filie uniuerse terre & non
israhel simpliciter. De istis ēt musicis dicit deus p os
dauid. psalmo. lxxxviii. Cātabunt tibi gētes in domo
dei mei cāticū in loco isto ponit cātilenā antomasie
ēt sunt mille anni q nos iudei nō cātauim⁹ in domo
sancta De istis cātorib⁹ dicit dauid Cātabūt cāticum
in domo dei inētū de nobis dicit ī psalmo. 139. Quō
cātabūt cāticū dei in terra aliena. Et qualiter pōt eē
dñe mi q speram⁹ terrā habere & nomē cum deus
dixit p amos pphāz ca. v. Cecidit israhel & nō resur
get. uirgo israhel pstrata ē & nō eleuabit. Idē pphā
ca. ix. Et ueniet tribulatio & nō saluabit q effugerit
ex eis & si absconderit se ī monte carmeli inde pre
cipitabit eos manus mea. etiā si descēderet in fundo
maris illuc mittā spēs & mordebūt eos. & si abie
rūt ī captitate corā iimicis meis sibi mādabo gladiū
& occidz eos. ponā oculū sup eos ī malū & nō ī bonū
q fecit nobis deus iam sunt mille anni cōpleti quod
cāticū & psalmū cātauim⁹ ex quo sic ē attū & ce.

CAPITVLVM.

XXV

dñe mi dixit deus de nobis ponā oculū meuz
sup eos ī malū & nō ī bonū sicut manifeste
uidem⁹ sunt mille āni dixit uere de istis fi
liis musicatorib⁹ p os dauid pphē oēs gētes plaudite
manibus & cātate deo in uoce laudis & alibi dicit Iu
bilate deo oīs terra. sūite dño ī leticia Introite incō
spectu eius dicas totū iubilate. & psalmo. lxi. Cātate

dño oīs terra & anūciate de die ī diē. p̄aueo dñe mi
ex quo de⁹ dixit p̄ os Iere. p̄phē ca. ix. docete filios
uōs & filias uōs fletū & plāctū quā mors egressa ē
p̄ portas uōs. ex q̄ de⁹ dixit de his filiis musicis siue
musicatorib⁹ p̄ os dauid. i. 67. Reges terre oēs p̄p̄i
p̄rīces & oēs iudices t̄re. iuuenes & uirgines senes
cū iuīorib⁹ laudēt nomē dñi & psalmo. q. 8. In sacri-
ficio cātus honorabit me. ac si apte diceret nō in sa-
crificio carniū hircorū. sicut sacrificiū n̄rū; Etiā dñe
mi nō negem⁹ uerba creatoris ueri que dixit per os
ysa. p̄phē ca. xlviii. musici seu musicatores adiscētes
scripturas & totum psalteriū dauid sic musicali arte
notatū p̄ somnū acutū & grauem his oīb⁹ q̄sideratis
uidef̄ mibi q̄ nos erram⁹ in hoc q̄ nos de sue laudis
sacrificio iudicam⁹. qd̄ ī ecclia dei exhibēt ī q̄tādo
p̄f̄tim cū in lege dei de hoc iueniam precepta &
exēpla dei que ēt dicit laudate eū in cythara & or-
gano laudate ī cymbalis magnis laudibus & oīs spūs
laudet dñm Iesum xp̄m hoc scribit psal. i. 5. exēplū
ē in 2o regū ca. vi. ubi legitur q̄ dauid discoperto
capite saltans psallebat cū cythara añ archā dñi quē
temeraria uxor michol uxor sua ansa ē redarguere
cui ipse ait. O fatua nōne uidebit me dñs despectū
psallētē. Filii at̄ israhel sonabūt buccinā dū trāsduce-
bāt archā S; q̄ sumus dñe mi obsecro uidētes solēni-
tates ip̄orū musicoꝝ nisi michol fatua & qui sunt isti
canentes nisi dauid & exultātes in deo ī humilitate

prestitim cū dicit deus oīs spūs laudet dñm Si dixissz
oīs israhelita. precipue at. possem⁹ aliis isultare. Et
sic deus fortis & glōsus dicit p os ysaie pphē cā. ii.
Quod gētes sunt i cōspectu ei⁹. Sz hoc nō ē itelli-
gēdū de gētib⁹ istis anq̄ haberēt noticiā dei p aduē-
tū iusti. q̄a tūc erāt pagani ēt ydolatres iō itelligi n̄
pōt bñ illd nisi d' gētib⁹ q̄ iuenerūt dñuz q̄ offerūt
oī die sacrificiū mundū i oriēte & in occidēte sicut
dicit p os malachie pphē ut iā supius ē allegatū &
certe dñe mi nos eramus Attamē.

CAPITVLVM.

XXVI

p Aueo domine mi q̄ apostotauim⁹ a deo in
prin⁹ istius iusti de quo itroduxim⁹ auctori-
tates predictas & cui expresse cōueniūt oīa
q̄ scripta sunt apud nos in libris legis & pphāz p̄pt̄
quā apostasiā sicut de⁹ pretēdit lōgitudinē diez &
captiuitatē istā nobis itulit & si expectam⁹ saluatore
aliū ab isto iusto nō pdest nobis. Nota q̄ in ista pa-
gina nō faciūt oī exposita de uerbo ad uerbū p̄pter
nimiā ei⁹ i cultacionē Sz argumētū nobis euidēs est
captiuitas illa q̄ fuit i babilonia. lxx. ānis & q̄tum ad
tēpus q̄a breue q̄tū ad gratiā quia dauid ppheta fuit
captus nobis q̄ erat amicus dei & p quē q̄solabit nos
de libertate p̄p̄qua nō ēt oīs trib⁹ fuerūt i ipsa cap-
tiuitate Sed hec captiuitas iā puenit ad q̄plemētum
mille ānoz & nūc est nobiscū & oīs tribus nulla ex-
cepta & sunt i disp̄sione elōgate a domo sancta. Ex

quo signū ē euidens q̄ p̄ peccato generali qd̄ ē ī no
bis oib⁹. p̄seuerabit ira sup̄ gētē nr̄am sine spē. & tñ
expectam⁹ aliquē aliū q̄ expectatio nō p̄dest nobis
Et si uoluerim⁹ dicere q̄ hec captiuitas nō ē gene/
ralis & q̄ ī aliq̄ pte m̄di nos hēm⁹ regē & p̄cipē
cito poterim⁹ s̄m legē nr̄az argui de mēda & quici.
Nā si nos iudei in aliqua pte m̄di regē & p̄cipem
haberem⁹ b̄o esset de una sola tribu sc̄z iuda. & deus
diffiniuit q̄ nō eēt sup̄ iuda rex ex illa in eñū. unde
dixit Iere. p̄phā cā xvii. peccatū iude scriptū est cuz
stilo ferreo in lapide adamantino insiliens sup̄ corda
eorū & id q̄ ē scriptū stilo ferreo ī lapide adamatio
qualit̄ deleri expectam⁹ nō delebit in eñū. p̄st̄im
cū deus fortis & gl̄osus locut⁹ est p̄ os p̄phē cā .iii.
dñator dñs aufert A iherl̄m & iudea iudicē p̄phetā
& p̄cipē. de nobis ēt dicit p̄phā fili⁹ boceri cā .xv
libri sui erūt filii iherl̄m sine p̄cipe & s̄m lege nos
scimus dñe mi q̄ ab inicio m̄di fuerūt aliqui mḡri
& sancti corā deo & in prin⁹ fuerūt longe uite sicut
matusalē & enoch & ceteri. Et nullū istoꝝ extēdit
de⁹ ultra mille ānos Et nos iueim⁹ int̄ nos & messīā
sicut xp̄us promissus nobis fuit. natus in babilonia tpe
captiuitatis illius q̄ fuit. lxx. ānoꝝ. Sed hoc tempus
nostꝝ habet ī etate mille .v. ānos quā fabulā & non
p̄pheciā nlla rōe possum⁹ defendere hoc tñ dicim⁹
& asserim⁹ in synagogis nr̄is ubi cōmiscēt nobis ex
trane⁹ s̄z audias doct̄rinā xp̄ianoꝝ publicaz sup̄ psal.

*nō ē uox q̄ habeat
reges nōꝝ ducēz*

15
fundatā. 88. Ad syon dicet hō & hō natus ē in ea &
ipse qui ē qui fundauit eā in uerbis istis nō iat maria;
dñam noīe ciuitatis & dicit q̄ hō nat⁹ ē in ea & non
dicit cū israhelita uel tali ut itelligas q̄ filius marie
nō fuit unq̄ i lūbis alicuius hoīs. Et in 8o libro regū
cā .ii. hoc manifeste declarat cū de⁹ dicit ad dauid
qñ cōpleueris dies tuos & dormieris cū p̄ribus tuis
suscitabo p̄geniem tuā p⁹ te que egrediet de utero
tuo & ego ero illi in patrē & ipse erit mihi i filiuz
Sed nūq̄ fuit possibile dñe mi q̄ aliquis egrederet
de utero patris sui sed hoc expresse ponit ad demon
strādum q̄ xp̄us nō foret q̄cipiendus i muliere per
semen decisum de lūbis uiri sicut ceteri hoīes tam
a dauid quā ab aliis dicit deus p̄ os dauid i psalmo ex
utero añ lucifez genui te Ac si deus fortis & glōs⁹
diceret de xp̄o suo q̄ de uolūtate sua q̄ est spiritus
sanctus genuit eū & nō de seīe ducēdo Cū ponit ex
utero sine uirili seīe pret̄ cursuz solitū marie uirgīs
& hoc ē etiā de doctrina xp̄ianoꝝ que nō morat in
captiuitatibus n̄ris p̄pter hoc euenit nobis illud qd̄
euenit nobis describit ēt p̄ eū demodis cristū nasci
tuz dauid p̄phā cū dicit psalmo. 88. Iurauit domin⁹
dauid ueritatem de fructu uētris tui ponā sup sedeꝝ
tuam attamen dei sumus.

CAPITVLVM.

XXVII

c Erte dñe mi l3 nobis non opponāt cristiani
dicta saracenoruꝝ precipue que traduntur

in alcorano & in expositionibus eius scientes q̄ nos
nō recipemus sicut nec ipsi recipiūt tñ ad fatigatio
nē nostrā & ad fortificationē supplementum. Si nobis
opponerent illa dicit a saracenis de Iesu & de beata
maria matre eius. Oēs enī saraceni dicūt q̄ ipse fuit
ille messias quē predixerūt eē uētuz & preponunt
illū machometo quātum ad genolos fatent enim q̄
pentes machometi fuerunt ydolatre & prauī & de
seie agar ancille. Et dicūt q̄ messias fuit filius ysaac
& pphāz & iustoz & rca linea usq̄ ad beatā mariā
uirginē & matrē eius.

d. Maria uero dicit sic ī alcorano d̄ familia
adamar dixit āgel⁹ gabriel ad mariā. O ma
ria de⁹ te elegit & docuit gratiā & p̄elegit
super oēs mulieres oīum seculoz diuidēs int̄ hoies
t̄renos & āgelos dei ī paradisum deliciaz.

d. Icut̄ ēt oēs saraceni xp̄us sū messias habuit
a deo ptatē faciēdi miracula sanādi omnem
lāgucre & ifirmitatē & eiciēdi d̄monia &
suscitādi mortuos & credūt oīa miracula que iesum
fecisse q̄memorāt & hoc expresse testificat̄ alcorā⁹
ubi dicit̄ ī cā predicto domar quod messias sciuit &
scit oīa & ēt secreta cordiū unde uerba machometi
sciuit eise. i. Iesus. oēm librū & oēs sapiētā & ēt totā
legē moysi. & q̄ oēs q̄medebāt & bibebāt ī doibus
suis et quid reponebāt ī thesauris suis.

Icut̄ etiā de cristo siue messia q̄ dū fuit in hoc

26
mōdo q̄dēpsit diuicias et abiecit carnales d'lectatōes
nec habuit cōcubinas q̄ sunt occasio peccati & cā in
obediētie Itē dicit ī alcorano illd' uerbū euāgelicū
uulpes foueas hnt & uolucres celi nidos. Et hec oīa
l3 sint auctoritates apte dicēt siue dicētū sunt tamē
q̄formia his q̄ pphē dixerūt de messia ī p̄o adu. u
suo ut p3 ī predictis.

d' h' p3. Icut ēt ī alcorano q̄ eyse. i. iesus xp̄us ē uer
bū dei & d' hoc sc3 uerbo dei ē iesus crist⁹
apud saracenos quasi unū ppetuū ita q̄ nil⁹
alius hō uocat h̄o noīe nisi iesus quē uocat eyse. Vñ
dixit deus ad eyse Ego sum sufficiētia tua e° leuabo
te & purificabo te ab infidelibus. Cōsidera ḡ dñe q̄
ē iudeoz p̄t captiuitatē q̄ passi sunt iā mille anni
sumus paucissimi iudei ī q̄patione aliaz nationū naz
saraceni multiplicati sunt & crescūt cottidie fides at
xp̄i impleuit totū mūdū. nos uero tamē ubiq̄ dispersi
sum⁹ a deo n̄ro. ubiq̄ sum⁹ paucissimi. Sicut rubē cū
dixit nō crescas et ceta. Nos at nō crescimus & illi
qui sumus sumus inimici sup cēs gētes & nil p̄ficim⁹
Testimoniū multoz stat semp cōtra nos. s. xp̄ianoꝝ
& saracenoꝝ Alcoran⁹ eoz & euāgelīū cristi q̄bus
nolum⁹. tñ meo iudicio alcoran⁹ nihil ualet cū ma
nifeste q̄tineat cōtra doctrinā nostrā sicut ipse nosti
& sicut positores ei⁹. appet euidēter q̄ ignorauerūt
testioniū. Sed q̄ dicerem⁹ de euāgelio suppos
cristus siue messias iā uenerat nihil tñ q̄tinet con

pphās et legē nrām. S; ē manifestatio oīuz pphāz
et pmissionis impletio que in lege continēt sumendo
spiritualiter put cōtinet doctrina cristianoꝝ Nibilo
min⁹ dñe mi super his dubiis ad te recurro maxime
sup primis nrīs que habui a pphetis quia d̄ alcorani
te timonio scio q̄ qualiter nil reputabo tu maxime
qui arabicū scis perfectē nosti. quia ipse machomet⁹
qui dixit se pphetam nec uētura predixit. et q̄ dixit
se nūciū dei contra deum et eius scripturam docuit
penit⁹ ut corrupt⁹ hō penit⁹ et ignorans.

EXPLICIT EPISTOLA RABBI SAMVE
LIS. QVAM SCRIPSIT AD RABBE ISA
AC MAGISTR VMSINAGOGE.

SEQVITVR EPISTOLA QVAM MISIT
PONCIVS PILATVS TIBERIO IMPERA
TORI ROMANO.

p Oncius pilatus imperatori Tiberio. Salutes
dicit Nup accidit & ego ipse pbavi iudeos
p eoz iuidiā se suosq; posteros crudeli dāp
natione pisse Cū pmissum haberent patres eorum q̄
deus eoz mitteret de celo sancto suo qui eoruz rex
merito diceret Et hūc cū pmissuz hērent p uirginē
missuz deniq; cū illic eēt et uidissent eū iudei. cecos

27

illuīasse le p̄sōs mūdasse. paliticos curasse. demones a
corpib⁹ obsessis effugasse. mortuos resuscitasse. ābu-
lasse siccis pedib⁹ sup ūdas maris. Impasse uētis. Et
alia multa fecisse miracula. Cū āt magna multitudo
pp̄li iudeoz ip̄z eē filiū dei dicerēt. ducti sunt q̄tra
eū Inuidia mēciētes dixerūt qdā eū eē magū & cō-
tra legē eoz agere. e⁹ aut credidi uerbis eoz ita eē
& tradidi eū flagellis cesuz arbitrio eoz. ipsi āt cru-
cifixērūt eū ī ligno & mortuū sepelierūt & sepul̄te
custodes adhibuerūt. ipse uero militibus p̄torii mei
monumētū custodiētib⁹ & signātibus. Tertia die re-
surrexit de monumēto intantū āt excessit inuidia &
malignitas iudeoz ut darēt pecuniā militibus meis.
Dicētes. dicite q̄ uobis dormiētibus uenerūt disci-
puli eius & furati sunt corpus eius & secū detulerūt
Milites āt mei cū accepissent pecuniā ueritatē & q̄
facta sunt tacere nō potuerūt. Sed eū uere resurrex-
isse & uidisse testati sunt & pecuniā ab eis recepisse
Hec oīa tibi cesar direxi ne alter quisq̄ cōtra ueri-
tatez mēciat̄ & ne existimet fore credendū men-
daciis iudeoz Ad te omnia scripsi que facta sunt de
Iesu nazareno ī pretorio meo & ce.

LAVS DEO.

151. Ioa.

Bibl. Jag.

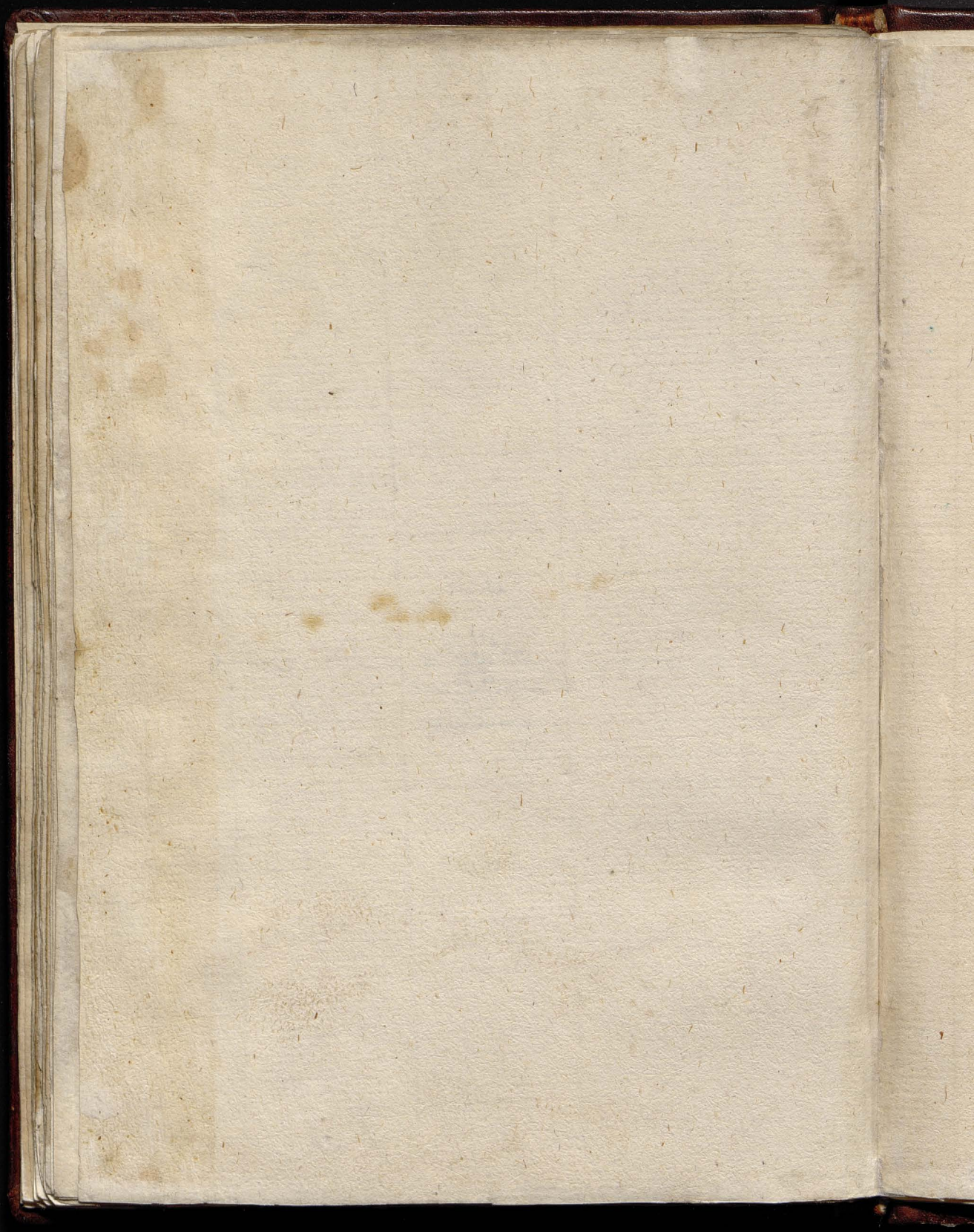

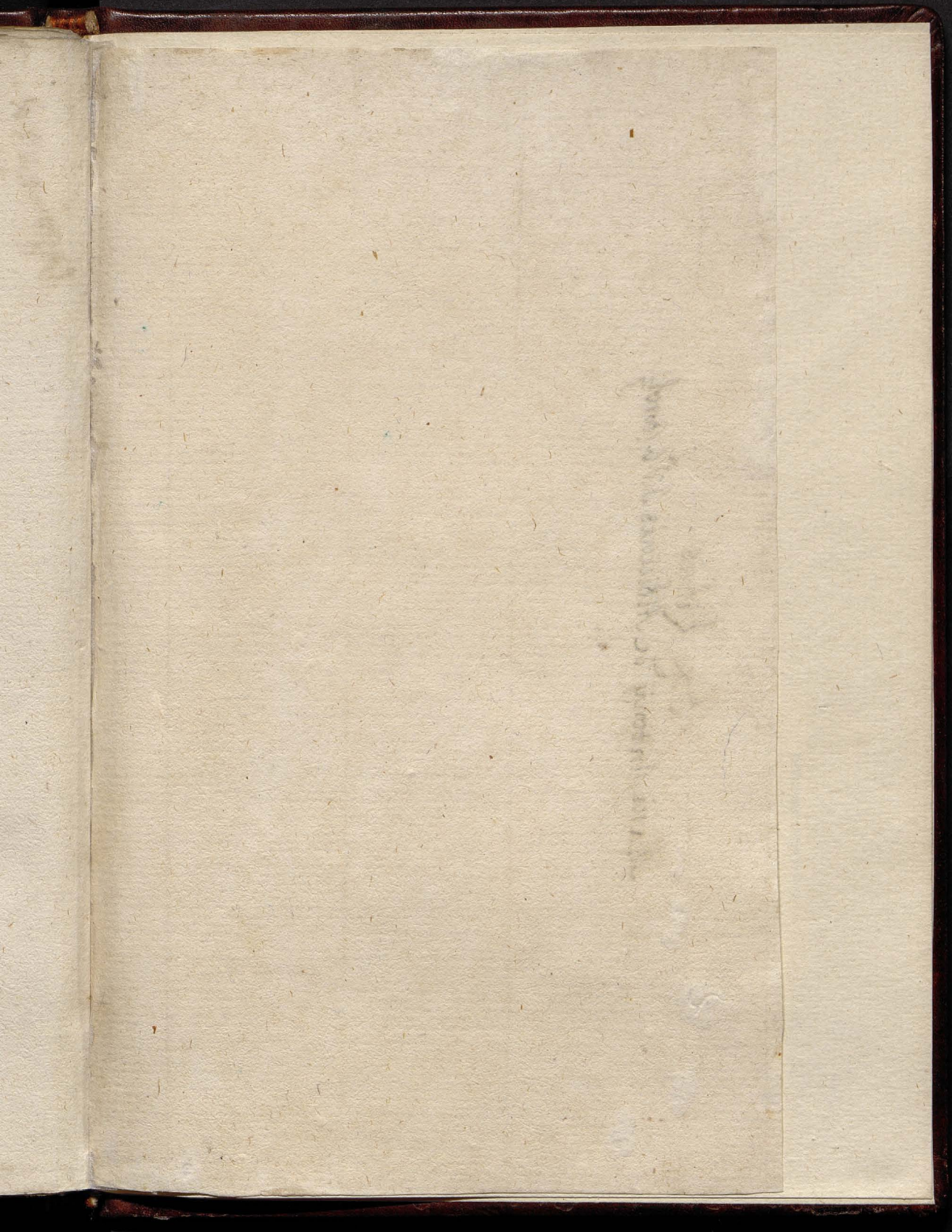
30

11. 15

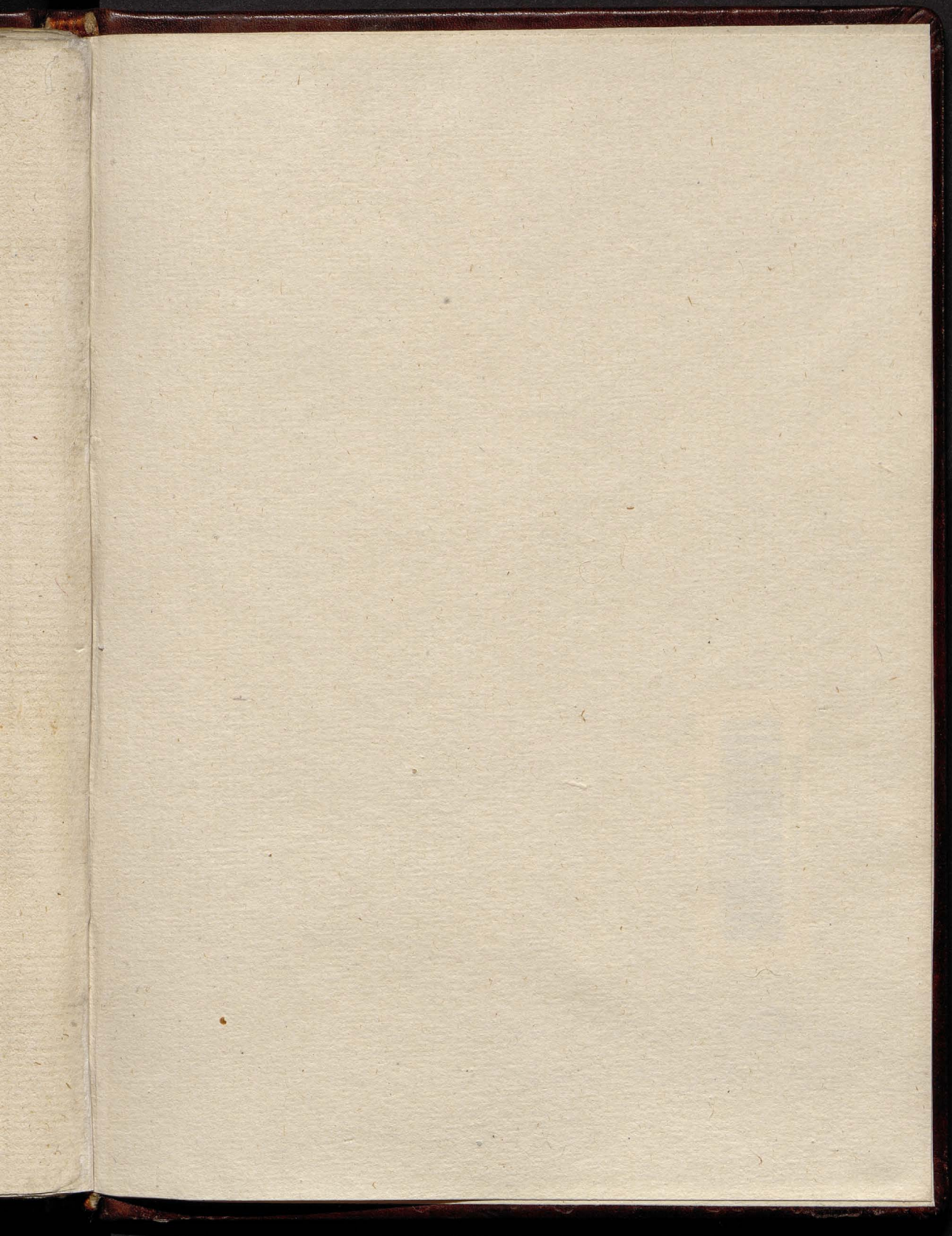

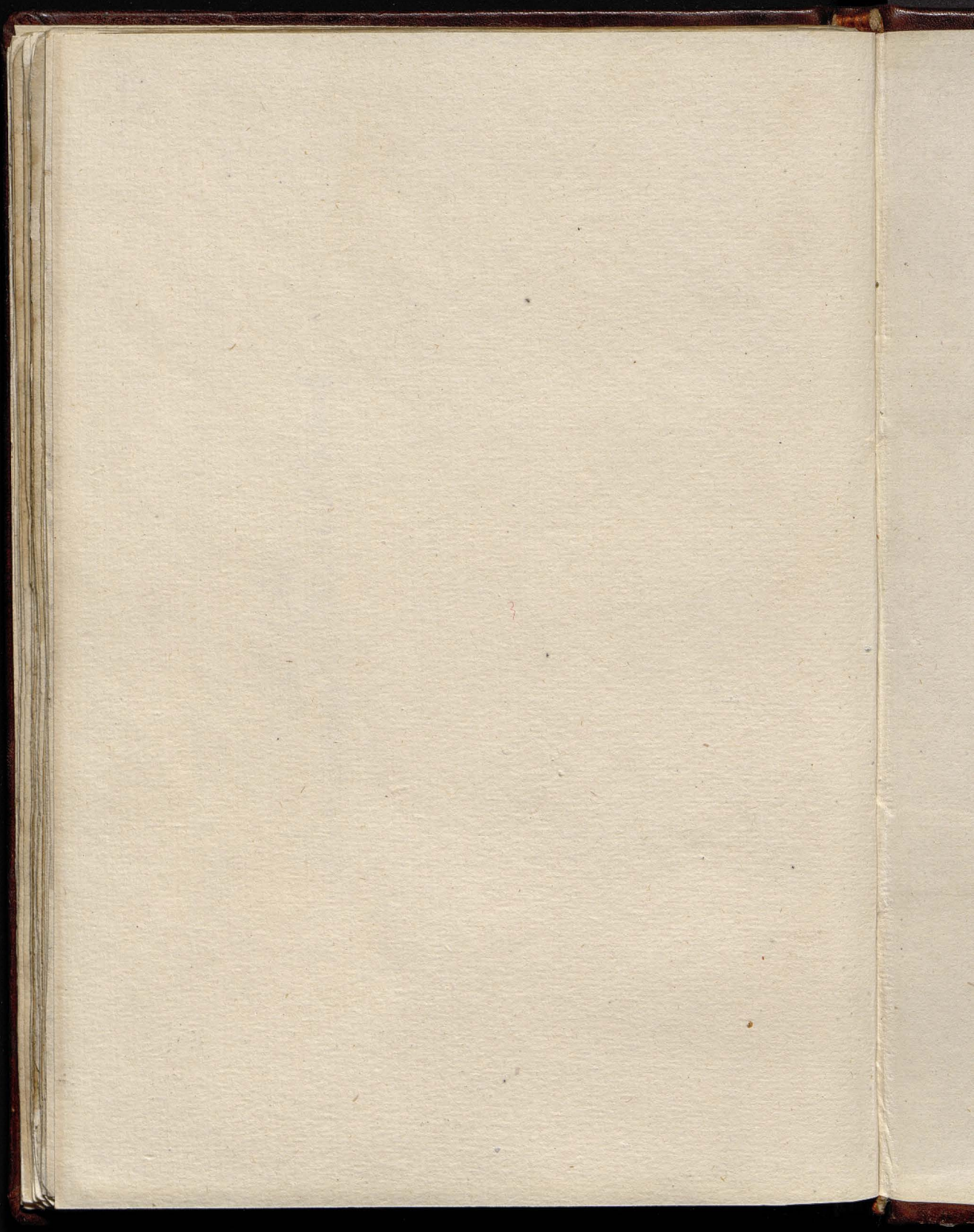

Ex Libris
Marci Antonij de Alkivis S. V. G. Borol

Biblioteka Jagiellońska
Oddział Konserwacji
1993 r.

